

Din cuprins:

**BIENALA DE ARHITECTURĂ
VENEȚIA 2018**

**BALUL ARHITECTILOR 2018 și
CULELE OLTENEȘTI**

**ANUL PATRIMONIUL
CULTURAL EUROPEAN**

**PATRIMONIUL UAR
TINERI ÎN AFIRMARE**

MULTICULTURALIA

**EVENIMENTELE
SUCURSALELOR**

ANIVERSĂRI

ARHITECȚII ȘI TALENTELE LOR

IN MEMORIAM

ACTIVITATEA CCA

COLEGIUL DIRECTOR

SENATUL UAR

BIENALA NAȚIONALĂ

www.uar-bna.ro

1 octombrie 2018 - 31 octombrie 2018

București, Oradea, Brăila, Constanța, Iași, Târgu Mureș, Sibiu, Cluj

Organizator

UNIUNEA
ARHITECȚILOR DIN
ROMÂNIA
BIENALA NAȚIONALĂ DE ARHITECTURĂ ROMÂNIA 2018
PREȘEDINTE UAR - GALEAȘA ELEONORA
PREȘEDINTE DE ÎNDRĂGĂȘARE ALINA - ALEXANDRU ANDREI
COORDONATOR GENERAL - MARINĂ CRISTINA
SECRETAR GENERAL - MARINĂ CRISTINA
SECRETAR GENERAL ADJUT - MARINĂ CRISTINA
SECRETAR GENERAL ADJUT - MARINĂ CRISTINA

Parteneri

aprilie
iunie
2018

Caseta redacțională

redactare:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
arh. Ioana Alexe - tehnoredactare
arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
www.uniuneaarhitecților.ro/BIUAR
ISSN 1582-2117
Se distribuie gratuit.

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48,
București, sectorul 2, cod 020038

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.01.77.85,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneaarhitecților.ro

Revista Arhitectura: tel. 076.819.81.78,
076.819.81.79,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneaarhitecților.ro

SUMAR

EVENIMENTE INTERNAȚIONALE

- 2 Bienala de Arhitectură Veneția 2018 |
- 4 Leul de Aur pentru întreaga activitate | KENNETH FRAMPTON
- 6 Bienala de Arhitectură de la Veneția | Premiile Anului 2018
- 14 Acceleratorul de arhitectură
- 16 Pavilionul României la Bienala de la Veneția | „Freespace cu cheia de gât”

EVENIMENTUL PRIMĂVERII

- 22 Balul Arhitecților Români 2018 | Impresii - mulțumiri - recunoștință
- 30 România 100. Anul Patrimoniului | „S.O.S. Culele României!”
- 32 Niciodată singur printre arhitecți
- 34 S.O.S. Culele Olteniei!

ANUL PATRIMONIUL CULTURAL EUROPEAN

- 42 Un prinț care iubește patrimoniul României | „Casele” din Transilvania ale Prințului de Wales
- 44 O ambasadoare care iubește patrimoniul bucureștean | Lecția susținută de doamna Gladys Abankwa-Meier-Klodt
- 46 Cultura dinafara Capitalei: Teatrul Național din Caracal
- 44 Ioan Opriș. Patrimoniul cultural național, între lege și fărădelege”

PATRIMONIUL UAR

- 50 Chiojdu. Evenimente organizate la Casa cu Blazoane

TINERI ÎN AFIRMARE

- 52 Serata Diplomelor

MULTICULTURALIA

- 60 Cartierul evreiesc din București | Arhitectură modernă interbelică
- 62 Case unifamiliale din Grupul de la Visegrád: Ungaria, Cehia, Slovacia. Polonia și România
- 64 Omagiu la 140 de ani de la naștere. ISTVAN MEDGYASZAY

EVENIMENTELE SUCURSALELOR

- 66 Evenimente la Uzina de Apă Suceava
- 70 Cula Neamțu-Cornoiu-Curtișoara, județul Gorj

ANIVERSĂRI

- 72 Confluente în arhitectura românească. Volum aniversar dedicat profesorului NICOLAE LASCU
- 74 GHEORGHE LEAHU 86 - Expoziția „Donația - arhitect Leahu”, la Muzeul Țării Făgărașului

ARHITECȚII ȘI TALENTELE LOR

- 76 CORCÔDEL, TEODORESCU, VUCICOVICI: Trei prieteni, trei stiluri
- 80 Andrei AMEL
- 82 Aurul cald al arhitectei Michaela IATAN
- 84 Ioana MAMALI. Expoziție de pictură „Haz de necaz”

IN MEMORIAM

- 86 Arh. ZOLTAN TAKACS

ACTIVITATEA CCA

- 88 Aprilie-iunie 2018

COLEGIUL DIRECTOR

- 90 Ședința CD din 14.06.2018

SENATUL UAR

- 91 Ședința Senatului UAR din 14.06.2018

BIENALA NAȚIONALĂ

- 92 Bienala Națională de Arhitectură 2018. 100 de ani de arhitectură în România

BIENALA DE ARHITECTURĂ VENEȚIA 2018

EVENIMENTE
INTERNATIONALE

LEUL DE AUR PENTRU ÎNTREAGA ACTIVITATE KENNETH FRAMPTON

Kenneth Frampton (Marea Britanie) - care „prin opera sa ocupă o poziție de o extraordinară clarviziune și inteligență, dublată de o unică integritate morală”.

„Leul de Aur merge, anul acesta, la un «maestro», fiind și o recunoaștere a importanței abordării critice a educației în arhitectură” (Paolo Baratta, președintele Bienalei).

Kenneth Brian Frampton (născut în 1930) este arhitect, critic, istoric și mai ales educator de origine britanică. Rezident în SUA din anii '80, profesor la Universitatea Columbia N.Y., Frampton este considerat, pe plan mondial, unul dintre cei mai influenți teoreticieni ai arhitecturii moderne.

K. Frampton este cunoscut, în principal, pentru scrierile sale despre arhitectura secolului al XX-lea și pentru rolul pe care l-a jucat în dezvoltarea fenomenologiei arhitecturii. Lucrările sale *Modern Architecture: A Critical History* (1980; 1985, 1992, 2007) și *Studii în cultura tectonică* (1995) i-au adus notorietatea și influența în învățământul de arhitectură. Eseul *Către un Regionalism Critic* (1983) a fost inclus în cartea *The Anti-Aesthetic. Essays on Postmodern Culture*, deși are o atitudine critică la adresa postmodernismului. Frampton apără o versiune a modernismului care oscilează între regionalismul critic și înțelegerea „momentului” autonomiei practicii arhitecturale.

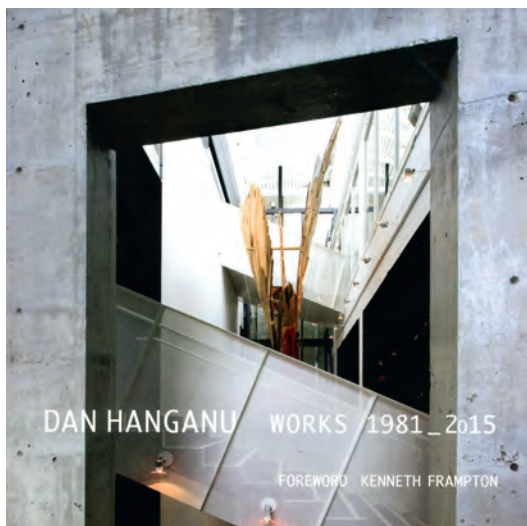
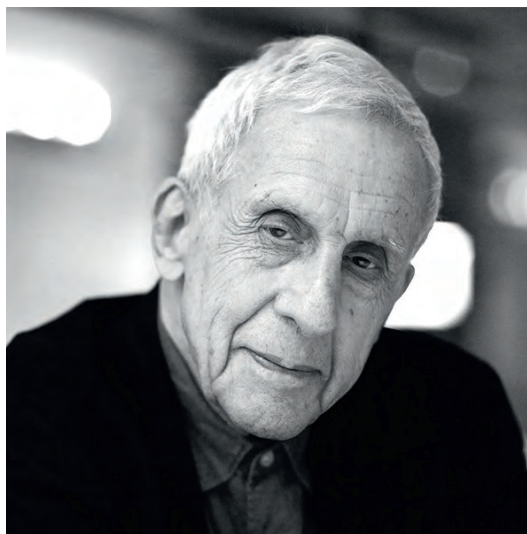
Și-a sintetizat poziția critică față de arhitectura postmodernă în lucrările sale și și-a susținut opiniile în lucrări care i-au adus premii însemnate, precum: Premiul pentru întreaga carieră la Trienala de la Lisabona 2014, Premiul Schelling pentru teoria arhitecturii 2012, Medalia președintelui Ligii Arhitecților din New York 2005.

„El reprezintă vocea adevărului în promovarea valorilor cheie ale arhitecturii și rolului acesteia în societate. Filosofia umanistă legată de arhitectură este esența abordării sale.”

Pledoaria curatoarelor evocă experiența de arhitect practician a lui K. Frampton care îi permite să înțeleagă procesul creator din interior și problemele tehnice ale execuției, făcându-l mai înțelegător, dar și mai exigent, în același timp. Generații de studenți și arhitecți au fost marcați de comentariile sale, de opiniile sale, de interpretările sale.

Poziția sa unică în lumea arhitecturală este motivată prin valorile sale consistente și solide legate de impactul arhitecturii asupra societății, dar și prin generozitatea sa intelectuală, fără egal, în a decoda și explica fenomenele arhitecturale.

autor: Ileana TUREANU

Kenneth Frampton a fost președintele juriului Concursului Internațional de Urbanism București 2000

„Acest concurs - de uriaș impact internațional - a făcut ca, luni de zile, mii de arhitecți și urbanisti din toată lumea să se gândească la problemele orașului București. Pentru mine a fost un privilegiu de a colabora cu prieteni și personalități pe care le stimez profesional și le respect uman, șansa de a cunoaște un oraș special și oameni fermecători. Am avut și bucuria de a desemna un câștigător care știe și poate realiza un proiect extraordinar, ceea ce este o ocazie rară.

Sper ca autoritățile române să nu rateze sau să irosească o asemenea șansă.”

Kenneth Frampton a îngrijit cartea dedicată vieții și carierei arhitectului Dan Sergiu HANGANU, ce urma să fie lansată în săptămâna în care acesta s-a stins din viață.

„Hanganu este un arhitect român care a venit la Montreal în 1970, curând după ce și-a luat diploma la București. Astăzi este recunoscut ca un foarte talentat arhitect care a contribuit și diseminat cultura arhitecturală a orașului de adopție, al cărui loial cetățean a fost. Cu toate acestea, ca o problemă de mândrie, el este, în egală măsură, atât canadian, cât și român. Opera sa stă suspendată între compoziție și contra-compoziție, între raționalismul izvorât din mișcarea Tendenza din Italia sfârșitului anilor '70 și constructivismul târziu, vag inspirat de mișcarea hi-tech anglo-italiană; prima tendință își atinge culmea cu locuințele din Parc Quesnel și a doua cu cubistul, policromistul, hi-tech-ul Cirque du Soleil.

În pofida tuturor premiilor conferite de Canada, puținele recunoașteri din SUA ale lui Hanganu nu se explică decât prin indiferența aristocrată a lui față de publicitate. Această carte este singura excepție.

Dan Hanganu rămâne o personalitate specială a arhitecturii, figură realistă, dar și profund romantică, care știe foarte bine că arhitectura de calitate este extrem de greu de atins.”

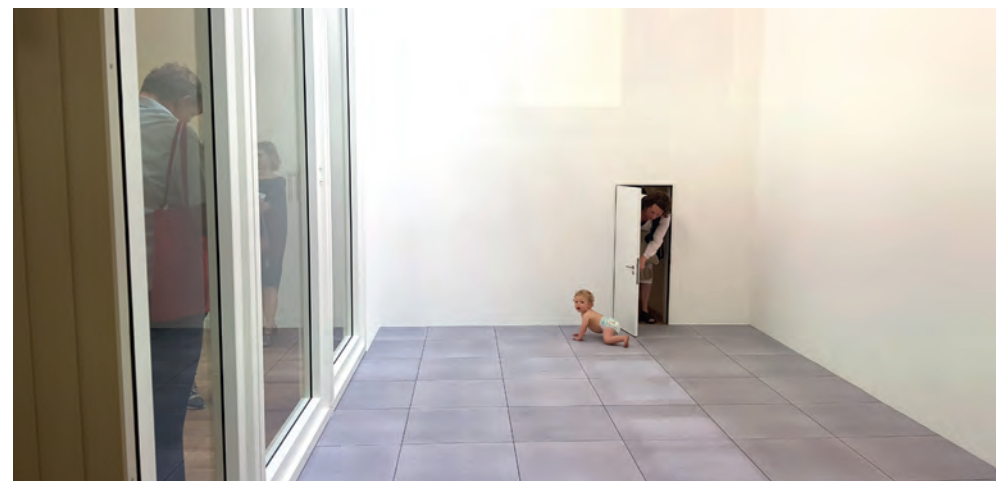

BIENALA DE ARHITECTURĂ DE LA VENEȚIA A DECERNAT PREMIILE ANULUI 2018

Leul de Aur pentru cea mai bună participare națională:

ELVEȚIA cu pavilionul „Elveția 240 - Turul Casei”

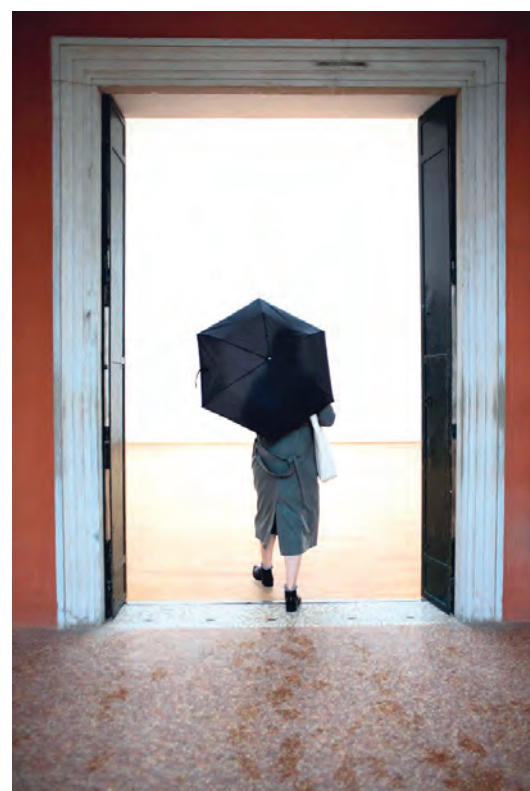
o demonstrație convingătoare și plăcută, deși abordează aspectele critice ale scării umane în spațiul domestic.
Comisari: Swiss Arts Council Pro Helvetia - Marianne Burki, Sandi Paucic, Rachele Giudici Legittimo
Expozanți: Alessandro Bosshard, Li Tavor, Matthew van der Ploeg, Ani Vihervaara

Mențiune specială:

MAREA BRITANIE cu pavilionul „Insula”

pentru propunerea curajoasă ce utilizează goliciunea pentru a crea Spațiul liber pentru evenimente și pentru ocuparea informală.
Comisari: Sarah Mann - Architecture Design Fashion British Council
Curatori: Caruso St. John Architects, Marcus Taylor

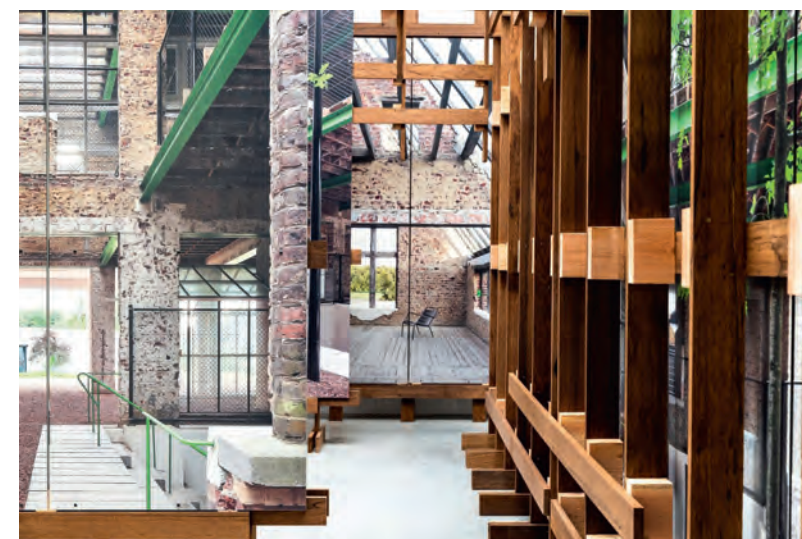

Leul de Aur pentru cel mai bun participant:

Eduardo Souto de Moura (Porto, Portugalia)
Souto Moura Arquitectos
pentru precizia îngemănării a două fotografii aeriene care dezvăluie relația esențială dintre arhitectură, timp și loc. Spațiul liber apare fără a fi anunțat, pur și simplu.

Leul de Argint pentru o prezență tânără în ascensiune:

Jan de Vylder, Inge Vinck, Jo Taillieu (Ghent, Belgia) -
Architecten de Vylder Vinck Taillieu
pentru un proiect care exprimă încrederea datorită căreia liniștea și așteptarea permit arhitecturii să se deschidă către o viitoare activare.

Mențiuni speciale:

Andra Matin (Jakarta, Indonezia) - Andramatin,

pentru o instalație sensibilă care creează un cadru de reflexie asupra materiei și formei structurilor vernaculare tradiționale.

Rahul Mehrotra (Mumbai, India; Boston, USA) - RMA Architects

pentru trei proiecte care exprimă căldură și empatie, o progresivă difuzie a barierelor sociale și a ierarhiilor.

PREMIANȚII EDIȚIEI a XVI-a

Marele Premiu Leul de Aur pentru cel mai bun pavilion național:

Elveția 240 - Vizitarea casei

Considerat cel mai bun pavilion național, expoziția Elveției ilustrează zona de contact dintre arhitectură și societate: vizitarea casei.

Concepută de o echipă de arhitecți elvețieni printre care s-au numărat Alessandro Bosshard, Li Tavor, Matthew van der Ploeg și Ani Vihervaara, instalația se numește **Elveția 240 și se inspiră din fotografiile de interior ale unor apartamente neterminate**. Vizitatorii parcurg o serie de spații care par familiare, dar care se dovedesc, în clipa în care pătrunzi, experiențe vizuale și spațiale inedite și desprinse, alternativ, din povești precum Alice în Țara Minunilor și Gulliver în Țara Piticilor. Pe măsură ce vizitatorii pătrund în fiecare nouă încăpere - străpung iluzia perspectivei familiare și, deodată, se regăsesc debusolați din cauza unor diferențe de scară pe care nu le-a perceput inițial - uși, ferestre, blaturi, rafturi - lipsite de contextul vizual.

„Am mizat pe specularea incapacității imaginii de a furniza scară, dimensiuni, profunzime și proximitate spațială, astfel încât să se materializeze în contexte diferite care schimbă scara”, a spus Matthew van der Ploeg.

„Invităm vizitatorii într-un tur al locuinței care să le ofere trăiri arhitecturale exacerbate, cu ajutorul cărora să vadă elemente specifice locuinței proprii, din perspectiva cuiva din afară. Sperăm că o astfel de experiență va oferi oamenilor noi modalități de a-și analiza propriile apartamente și de a înțelege rolul detaliilor arhitecturale în viața și obiceiurile noastre”.

PREMIANȚII EDIȚIEI a XVI-a

Premiul Special al juriului Marea Britanie - ISLAND

Pavilionul britanic este un spațiu încărcat de semnificații politice. Marea Britanie: „Insula” sau „Abandon, reconstrucție, sanctuar, Brexit, izolare, colonialism și schimbări climatice”
Comisar: Sarah Mann.
Curatori: arhitecții Adam Caruso, Peter St. John și artistul Marcus Taylor.

British Council a dezvăluit detalii despre proiectul „Island” care va reprezenta Marea Britanie.

„Island” este un proiect de amenajare a unui nou spațiu public pe acoperișul Pavilionului britanic. Această „piață” elevată va oferi vizitatorilor din Giardini un loc unde să se întâlnească și un punct unic de a admira Laguna. În centrul acestui nou spațiu public se ridică vârful acoperișului Pavilionului, care poate sugera, în aceeași măsură, o insulă sau o lume scufundată.

La parter, ușile clădirii sunt deschise vizitatorilor, însă interiorul este gol, fără nicio expoziție. Adam Caruso, Peter St. John și Marcus Taylor au declarat că: „Sunt multe feluri de a interpreta experiența vizitării Pavilionului britanic. O insulă poate fi un refugiu sau de exil. Starea clădirii, care va fi complet acoperită cu schele pentru a susține noua platformă de la etaj, sugerează, de asemenea, mai multe teme; inclusiv abandon, reconstrucție, sanctuar, Brexit, izolare, colonialism și schimbări climatice”.

Sarah Mann, director al Departamentului de design și arhitectură de la British Council și comisar al pavilionului britanic, a spus: „Am ales să

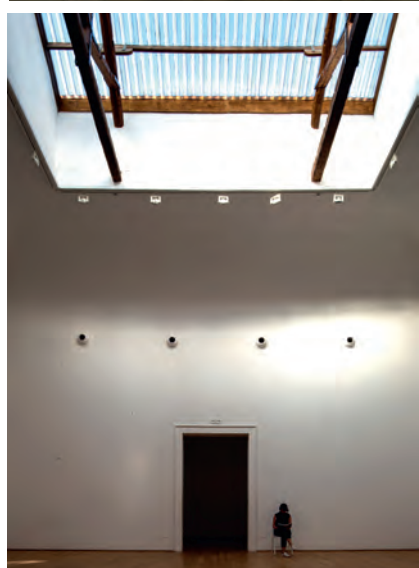
oferim o experiență directă cu ajutorul acestei amenajări, care oferă un spațiu generos pentru reflecție și discuții, în loc să prezentăm o expoziție”.

Pe parcursul Bienalei de Arhitectură 2018, în pavilionul britanic vor avea loc diferite evenimente: spectacole de teatru și poezie, discuții și dezbateri despre film și arhitectură. Identitatea grafică și catalogul proiectului „Island” este realizat de John Morgan Studio.

Rodul colaborării dintre Caruso St John Architects și artistul Marcus Taylor, „Island” creează un spațiu public la înălțime care oferă perspective unice asupra Veneției, dar și face posibilă socializarea și meditația.

Susținută de o schelă ce înconjoară pavilionul, platforma constând dintr-o pardoseală de lemn susținută de o structură metalică, pavilionul sugerează în egală măsură, reconstrucția sau abandonul. În centrul ei se percepe acoperișul de țiglă al clădirii originale. Invelitoarea devine simbolul titlului expoziției și apare ca o insulă ocupând locul central al evenimentelor găzduite.

Interiorul dezvoltă aceeași idee lăsând pereții albi complet goi, ceea ce sugerează multiplele teme ale pavilionului: refugiu, exil, sanctuar, Brexit, izolare, colonialism și schimbare climatică.

PREMIANȚII EDIȚIEI a XVI-a

autor: Gabriela PETRESCU

Leul de Aur pentru cel mai bun participant: Eduardo Souto de Moura

Expoziția amenajată în Corderie dell'Arsenale de arhitectul portughez Eduardo Souto de Moura cuprinde două fotografii aeriene, de mari dimensiuni, care reprezintă o fermă veche, São Lourenço do Barrocal din Alentejo, Portugalia, pe care arhitectul o transformase într-un hotel.

Cele două fotografii aeriene reprezintă site-ul „înainte” și „după” lucrări. Modificările asupra terenului și clădirilor sunt abia vizibile. Membrii juriului au declarat că poziționarea celor două imagini „dezvăluie relația esențială dintre arhitectură, timp și loc. Spațiul liber apare fără a fi anunțat, pur și simplu”. Eduardo Souto de Moura este, de asemenea, unul dintre cei zece arhitecți implicați în construirea capelilor care au alcătuit Pavilionul Sfântului Scaun amenajat pe insula San Giorgio, prima participare a Vaticanului la Bienala de Arhitectură.

Arhitectul Eduardo Souto de Moura, cu biroul de proiectare în Porto, are în portofoliu peste 60 de lucrări importante, majoritatea în Portugalia, dar și în Spania, Italia, Germania, Anglia, Elveția. Pentru întreaga activitate, arhitectul Eduardo Souto de Moura a primit Premiul Pritzker în anul 2011. Printre lucrările sale importante amintim: Stadionul din Braga (2003); The Burgo Tower din Porto (2007); Mănăstirea Cisterciană de secol XII restaurată și transformată în hotel în Amares; metroul din Porto; Casa das Historias Paula Rego - Contemporary Art din Cascais (2008); Reconversie Mănăstirea Das Bernardas, dar și numeroase centre comerciale, școli, galerii de artă, reședințe de lux și săli de cinematograf.

Cele două fotografii aeriene ale São Lourenço do Barrocal din Alentejo, Portugalia, pentru Bienala de la Veneția 2018

Foto: arh. Constantin Gorcea

Capela realizată de Souto de Moura pentru Pavilionul Vaticanului

Reconversie pentru Mănăstirea Das Bernardas, Tavira, 2012
<https://www.archdaily.com/885229/eduardo-souto-de-moura-i-1-ok-beyond-solution-i-look-for-an-expression>

Casa das Historias Paula Rego - Contemporary Art din Cascais, Portugalia, foto, <https://portugalconfidential.com/casa-das-historias-paula-rego-contemporary-art-in-cascais/>

ACCELERATORUL DE ARHITECTURĂ

autor și foto: Constantin GORCEA

Când ajungi la Veneția ai acea impresie că este o constantă, că este acolo și te așteaptă neschimbată, ca întotdeauna.

Chiar dacă știi că organizatorii Bienalei de Arhitectură ți-au pregătit multe noutăți, la Giardini verifici întâi dacă au mai reparat ceva la vechile pavilioane sau dacă au construit ceva nou. Apoi intri în fiecare pavilion să vezi cum au rearanjat sau schimbat mobila, sau ce idei de design interior a mai apărut. Nu am avut surprize prea mari:

- Am constatat că unii au demenajat și au lăsat casa goală, că au pus schela pe fațadă așteptând să vină muncitorii;
- Am găsit un pavilion pregătit pentru a fi locuit de niște pitici, la un loc cu oameni de statură normală și de uriași;
- Alții au lăsat casa deschisă și au intrat niște copii din vecini care au transformat-o în loc de joacă, improvizând scrânciobe și o masă de tenis;
- Un pavilion a fost transformat în gară, deși pe Giardini nu este cale ferată... cineva poate are o investiție pregătită (!?);
- Unele au devenit raiul creatorilor de graffiti sau al oamenilor străzii, care adună obiecte vechi, inutile. La una din case a fost vopsit tot interiorul în albastru...
- Știam, de la edițiile trecute, de copacii crescuți prin clădiri, dar acum era un pavilion în care crescuse, pur și simplu, iarbă pe pământul depus pe pardoseală. Giardini este deschisă, solară... este a tuturor. Altceva se întâmplă însă la Arsenale! Acest fost cel mai mare centru de producție din epoca preindustrială, în care s-au construit flotele puternicei Veneții, a fost dintotdeauna un loc al experimentelor tehnice, al secretelor militare. Și podul care te lasă în fața intrării, după ce traversezi canalul, sugerează această separare de restul lumii. Când intri, te simți ca unul din cei 2.000 de lucrători care au trudit, zilnic, acolo în perioada sa de glorie.

Întâmplarea de la intrarea în complex. când, nefiind înregistrat anterior, am reușit să fiu acceptat doar în baza verificării, pe internet, că reprezint o firmă de arhitectură (fie ea și dintr-o țară cu nume mai puțin sonor) mi-a întărit convingerea că tot ceea ce se întâmplă acolo este doar pentru cei selectați cu atenție.

Când intri în Corderie, spațiul lung de peste 300 m în care se făceau parâmele, funiile pentru vechile nave, ai senzația participării la un experiment pentru demonstrarea teoriei relativității generalizate la arhitectură. Deplasările observatorilor, unii față de alții, pun în evidență distorsiunile spațiului și timpului.

Ești prins și absorbit de traseu, de fenomenele extraordinare din jur și purtat în alte dimensiuni. Referință constantă la momentul istoric al epocii de glorie navală și militară a Veneției, ritmarea dată de coloanele de cărămidă face posibilă conștientizarea incursiunilor în viitor.

Te simți ca într-un accelerator de particule liniar, în care - prin accelerarea și ciocnirea cu alte particule - se pot studia comportamente și proprietăți care altfel nu pot fi puse în evidență și se pot descoperi fundamentele universului.

Participând la un astfel de experiment dispare orice îndoială că arhitectura este simultan o artă și o știință. Un singur proiect aflat pe acest traseu m-a adus cu picioarele pe pământ și m-a șocat prin simplitatea expunerii și a sa în sine. M-am întrebat dacă nu cumva s-a ratat acolo, adus din greșală dintr-o expoziție didactică.

Am aflat mai târziu că și alții au fost atrași de același proiect.

Juriul Bienalei premiase cu Leul de Aur participarea lui Eduardo Souto de Moura pentru modul în care cele două fotografii aeriene „relevă esențiala relație dintre arhitectură, timp și loc”. Proiectul depășise abstractul conceptului de spațiu.

PAVILIONUL ROMÂNIEI LA BIENALA DE LA VENETIA 2018. „FREESPACE CU CHEIĂ DE GÂT”

Freespace, titlul temei propuse de Yvonne Farrell și Shelley McNamara participanților la cea de-a 16-a ediție a Bienalei de Arhitectură de la Veneția, ocupă subtil orașul, pe uscat, prin afișe și grafitti, pe apă, colorând toate liniile de vaporetto în roșu și alb, și în aer, pe drapelele fluturate de briza lagunei.

Ce înseamnă Freespace? Pentru curatoarele Bienalei, tema invocă generozitatea și umanismul, cheamă la reînnoirea modului de a gândi și de a vedea lumea. Simplu și atât de complicat! Țările participante au fost invitate să-și sintetizeze propria viziune asupra temei în idei de utilizare a spațiului public, punând accentul pe rolul arhitecturii în coregrafia vieții de zi cu zi. Modul personal în care expozații au înțeles să transforme tema dată într-un concept viabil care să atragă publicul și să-i ofere prilej de meditație a fost puternic marcat de istoria, geografia și specificul cultural ale fiecărei țări.

Pe imensul parcurs care leagă cele două mari spații de expunere, Arsenale și Giardini, participanții s-au întrecut amiabil în ilustrarea modului/modurilor în care arhitectura „spațiului liber” ne poate influența viața. Viziunile naționale, extrem de variate și de surprinzătoare, răspund cu amprente personale puternice tendințelor uniformizante ale vremurilor noastre, dând replici viabile vanității spectaculosului, tăvălugului comerțului mondializat. Ansamblul rezultat este un spectacol în aer liber, care aduce laolaltă energii, spirit liber și inovator, frumusețea simplă a ideilor într-un loc deja fabulos prin încărcarea istorică. Între pavilionul central care adăpostește expoziția principală și pavilioanele naționale, arhitectura se afirmă ca fundament locuibil, estetic și protector al unei alte lumi posibile.

La nivel european, comunismul a marcat, direct sau indirect, mai multe generații.

În contextul temei Bienalei, câteva țări participante - Germania, Albania, România - au ales să vorbească despre experiențele lor.

Pavilionul Germaniei (Giardini), curatorii: GRAFT și Marianne Birthler, a vorbit lumii despre dărâmarea fizică și simbolică a zidurilor, utilizând ca pretext de discuție și argument zidul-graniță artificială dintre cele două Germanii, pentru a examina efectele separării și procesul de vindecare postcomunism. Curatorii au încercat să demonstreze cum noile spații publice de pe fâșia ce reprezentase granița poate fi folosită într-un mod pozitiv fără să distrugă amintirile trecutului. O selecție de 25 proiecte arată cum a evoluat acest teren liber din mijlocul noii capitale în cei 28 de ani de la dărâmarea Zidului Berlinului.

Pavilionul Albaniei, Hapësira Zero Space (Arsenale), curator: Elton Koritari, a interpretat tema propusă ca pe o eliberare a spațiului public din Tirana după căderea comunismului. Cetățenii și-au recâștigat orașul și au început mici afaceri cu sediile în propriile lor case, creând un oraș al micilor schimburi comerciale. Participarea activă și simțul comunității sunt reflectate în modificarea utilizării spațiilor, care-și schimbă astfel statutul de la privat la public. Instalația este o compoziție vizuală având ca elemente uși originale aparținând unor clădiri din Tirana, uși ce pot fi deschise de către vizitatori, ca o invitație simbolică de a descoperi ce se află în spatele lor. Spațiile dintre uși și de deasupra lor sunt ocupate de sute de fotografii reprezentând mici afaceri și activități din oraș - un mic restaurant, un cizmar, un frizer, un croitor

autor și foto: Maria MĂNESCU

Primul vizitator al pavilionului nostru are 3 ani și vine din Estonia

foto: Mnemonics

sau un măcelar. În acest caz, interpretarea Freespace este mai degrabă o pledoarie pentru libertatea de gândire și de a decide cum să-ți trăiești viața, decât despre utilizarea unui spațiu.

În aceeași linie a memoriei, a amintirilor întotdeauna bune, niciodată proaste, care nu trebuie pierdute pentru că ne definesc, se înscrie și Pavilionul României din acest an (Giardini), intitulat sugestiv Mnemonics - mnemonica fiind arta de a ajuta memoria (cuvânt derivat din gr. mnemonikós, lat. memoria). „Amintirile colective ne definesc teritoriul” este mottoul expoziției României.

„Mnemonics expune o poveste despre un teritoriu al libertății mai multor generații din România, despre mici gesturi de locuire și de abordări integrate ale spațiului - locuința și spațiul liber din jurul ei.

Mnemonics este o poveste despre arhitectură și memorie colectivă, despre copilărie și bucuria jocului, despre oportunități și posibilități viitoare.”

„Amintiri și experiențe comune, șansa la o discuție sensibilă asupra subiectului spațiului liber dintre blocurile majorității orașelor din România și posibilitățile de a-l reutiliza au adus echipa Mnemonics împreună. Este o întâlnire oportună a mai multor abilități dobândite din urbanism, arhitectură, artă, jurnalism și comunicare, publicitate, proiecte editoriale și implicare socială.

Suntem în plin proces de evaluare a mediului construit în care locuim și considerăm că blocurile sunt o resursă importantă, cu un potențial mare de a (re)genera comunități și de a îmbunătăți relații interpersonale și

modul de viață și de utilizare a spațiului public. Lumile inventate de copii și creativitatea jocului ne oferă șansa de a înțelege modul în care spațiul liber din cartierul nostru poate genera noi idei de dezvoltare.” (Romeo Cuc)

Cei șase membri ai echipei multidisciplinare, colegi de generație, care au conceput Mnemonics - Romeo Cuc, Mihai Gheorghe, Irina Petra Gudană, Roxana Pop, Raluca Sabau, Vlad Tomei - și-au pus laolaltă amintirile din copilărie, încercând să extragă esența lor sănătoasă și să le folosească pentru a transforma în bine orașul în care trăiesc. Pavilionul României este o scenografie care readuce la viață spațiul public dintre blocuri, încercând să-l elibereze de conotațiile negative care l-au însoțit în siajul comunismului.

Prin conceptul lor voit ludic, tinerii arhitecți din echipa Mnemonics au tratat o temă foarte serioasă, transformând „maidanul” din fața sau din spatele blocului din spațiu „al nimănui” în spațiu „al libertății supreme”, generos și multifuncțional prin potențialul său ludic practic nelimitat, fără constrângeri și reguli exterioare, străine jocului, un generator al memoriei colective a celor care au fost copii în ultimii aproape 30 de ani ai interminabilei noastre tranziții spre democrație. Un loc unde copiii s-au jucat și și-au construit amintirile, care a cimentat prietenii, a creat povești amuzante, jocuri, accidente.

Simbolul lor comun este cheia de la gât, sintagma „cu-cheia-de-gât” fiind deja consacrată în România. Copiii cu-cheia-de-gât erau cei ai căror părinți munceau, care veneau de la școală singuri și care își petreceau timpul

foto: Mnemonics

până la venirea părinților de la muncă jucându-se afară cu alți copii în aceeași situație cu ei.

Pavilionul evocă scenografic elementele care populau spațiile de joacă din fața sau din spatele blocului, obiecte devenite simboluri ale acestei generații: bara de covoare devenită poartă pentru fotbal sau alte jocuri, roata, masa de ping-pong, leagănul și jocul de cărți, materializat sub forma unor cartoline care descriu pe larg jocurile copiilor din acea vreme. Contrar uzanțelor de acces în expoziții, unde vizitatorii sunt atenționați să nu atingă obiectele expuse, la intrarea în Mnemonics ei sunt încurajați să se joace în interiorul pavilionului, sunt invitați să-și schimbe rolurile pe terenul de joacă, să interacționeze și să mediteze asupra efectelor apropierea spațiului public de către locuitorii săi.

Pe lângă instalația din pavilionul din Giardini, există o a doua parte a expoziției în cadrul noii galerii a ICR Veneția, care reconstituie scara blocului, zona de tranzit

dintre clădire și curtea din fața blocului, dintre spațiul privat și spațiul public.

Cotidianul britanic The Guardian menționează că: „Pavilionul României vine cu o abordare ludică a spațiului public dintre blocuri, ca simbol al urbanizării rapide a țării din a doua parte a secolului al XX-lea”. Publicația internațională Monocle apreciază, într-un montaj video, că „România a provocat printr-o expoziție bine executată și fermecătoare, construită pe rememorare și amintiri din copilăria petrecută pe terenuri de joacă și petice de iarbă dintre blocuri. (...) dezvăluie puterea unei națiuni de a genera un cadru frumos cu o idee evocatoare și, mai mult, cum pot fi schimbate percepțiile”.

Pavilionul României este prezent și pe www.archdaily.com cu o prezentare a echipei Mnemonics.

BALUL ARHITECȚILOR ROMÂNI - 2018

foto: Mircea ȚIBULEAC,
Alexandru PANAITESCU

IMPRESII - MULȚUMIRI - RECUNOȘȚINȚĂ

Domnului arhitect Pavel POPESCU
președintele Filialei Euroregionale Sud-Vest Oltenia

Stimate domnule arhitect Pavel POPESCU,
Doresc să vă transmit, și pe această cale, felicitările și mulțumirile cele mai călduroase din partea mea și a colegilor noștri pentru remarcabila organizare a PROGRAMULUI CULTURAL în Anul European al Patrimoniului ce a inclus și BALUL ARHITECȚILOR din acest an, un punct important pe harta culturală a Olteniei și a breslei.

Deplasările documentare la cule s-au dovedit a fi momente unice, încărcate de emoție și istorie, un adevărat drum inițiativ pentru unii, un bun prilej de reflectare și revenire la ce are România mai de preț pentru alții, păcat că în unele cazuri foarte târziu.

Balul Arhitecților și evenimentele pe care le-a prilejuit au transmis celor prezenți, dar și publicului larg, un mesaj aparte, a fost mai mult decât un prilej de întâlnire, a fost ocazia de a cunoaște, de a dezbate și de a deschide noi căi de promovare și luptă pentru recuperarea patrimoniului.

Craiova, un oraș nobil, încărcat de istorie și tradiție, în care arta își are sălaș etern și prin contribuția arhitecților, s-a dovedit cadrul perfect pentru aceste evenimente de referință pentru breasla noastră, având o lumină și o strălucire aparte.

Vă mulțumim că ne-ați arătat tot ce are Oltenia mai frumos și original atât din trecut, cât și din prezent.

Vă asigur, dragă domnule arhitect, de toată admirația, mulțumirea și recunoștința participanților la acest minunat eveniment.

Cu aleasă considerație,
arh. Ileana TUREANU
președinte UAR

Ana Maria ZAHARIADE - vicepreședinte al OAR
A trecut o săptămână de la strălucitorul Bal al Arhitecților de la Craiova unde, pe lângă bucuria împărtășirii între colegi a unui moment elegant, vesel și plin de căldură, am avut și onoarea să transmit mesajul președintelui OAR. Vă mărturisesc că emoția de a fi alături - membri ai UAR și OAR, tineri și „mai puțin tineri”, foști și actuali profesori, foști și actuali colegi și foști studenți - a fost foarte puternică și nu a fost egalată decât de încântătoarea ambianță și de frumusețea Craiovei.
Încă o dată, felicitări călduroase!

Cristiana DÂMBOIANU
Minunată excursia organizată de dvs. împreună cu filiala Oltenia a UAR.
Mulțumesc!

Constantin GORCEA
Mulțumesc pentru momentele deosebite petrecute împreună!

La Balul Arhitecților au fost invitați și au participat delegațiile Uniunilor Arhitecților din Republica Moldova, condusă de dl arh. Iurtie POVAR - președinte, și din Ucraina, reprezentată de tinerii arhitecți PASICHNYK MAKSYM, HRYHORCHUK OLEKSANDR

Arh. Pavel Popescu, organizatorul Balului și șeful expediției

Sidonia TEODORESCU

Mulțumiri pentru un Bal și o excursie organizate cu suflet, care ne-au rămas în inimă.

Dacă o imagine spune mai mult decât o mie de cuvinte, atunci o expoziție cu siguranță strigă. Un apel al arhitecților pentru salvarea culelor, pentru păstrarea frumuseții lor, respect pentru creația înaintașilor, reverență în fața trudei celor care au încercat sau încearcă să le salveze, uneori să le dea o nouă viață, să le transforme, să le aducă mai aproape de sufletele noastre.

Mulțumesc Uniunii Arhitecților din România pentru aceste patru zile intense, mulțumesc domnului arhitect Pavel Popescu, care a izbutit organizarea unei excursii documentare de neuitat, îi mulțumesc pentru atenția pentru detaliu - fiecare minut și fiecare kilometru parcurs au fost minuțios planificate, la fiecare obiectiv ne-a așteptat o surpriză, nimic nu a fost lăsat la întâmplare; cu adevărat, programul a fost special și deosebit pentru fiecare dintre noi.

Așteptăm cu nerăbdare următoarele excursii!

Amalia NĂSTASE

Craiova, capitala Olteniei, un oraș tradițional românesc care te fascinează cu nenumăratele sale repere arhitecturale, a fost în anul 2018 gazda Balului Arhitecților Români. Au fost vizitate Primăria, Fostul Palat de Justiție azi Universitatea, Catedrala Mitropoliei Olteniei, Biserica Sfântul Ilie.

Mesajul deplasării documentare a fost S.O.S. Culele din România, care încearcă să tragă un semnal de alarmă față de necesitatea conservării patrimoniului existent.

Culele, încărcate de istorie, vechi locuri de apărare sau case boierești fortificate, au fost puncte strategice în zonă. Trebuie să le cunoaștem și să le acordăm respect.

Deplasarea documentară a fost o lecție de istorie, o deplasare excelent organizată.

Victor POPESCU

Balul Arhitecților Români 2018, la 127 de ani, organizat la Craiova, a fost cea mai amplă manifestare socio-culturală la care am participat, din ultimele 8 ediții.

În **ANUL EUROPEAN AL PATRIMONIULUI - patrimoniul național construit, în colaps**, s-a desfășurat în perioada 19-22 aprilie 2018 printr-o deplasare documentară Culele României.

Concluzia ar fi că există profesioniști care fac eforturi deosebite pentru a aduce la cunoștință astfel de monumente și pentru a încerca să le integreze într-un program național de restaurare. Este cazul dlui arhitect Pavel Popescu, care de ani de zile încearcă să oficializeze demersurile juridice, politice și economice pentru astfel de programe de arhitectură. Este cea mai mare acțiune de acest fel întreprinsă în legătură cu culele României.

Felicitările și aprecierile noastre pentru pasiunea, dăruirea, abnegația și mai ales tenacitatea cu care dl arh. Pavel Popescu - de unul singur - încearcă să salveze aceste monumente de arhitectură.

Balul a fost precedat de vizitarea unor clădiri monument din centrul Craiovei.

- Primăria - Prefectura - Consiliul Județean, Teatrul Național, punctul culminant fiind Palatul Jan Mihail - Muzeul de Artă, Stadionul Municipal.

Seara de vineri, 20 aprilie 2018, petrecută în sala de concerte a Filarmonicii Oltenia a fost un regal.

Ce poate fi mai frumos decât o activitate culturală,

științifică, încheiată pe ritmul muzicii clasice?

Partea muzicală prezentată la Muzeul de Artă de soliști consacrați ai muzicii populare și simfonice, cu 2 ore înainte de bal, a constituit un preludiv la atmosfera de sărbătoare din cadrul Hotelului Ramada, unde s-a ținut balul.

Felicităm la modul cel mai sincer pe dl arh. Pavel Popescu, îi mulțumim pentru tot ce a făcut, îl apreciem și îi dorim multă sănătate.

Evenimentul din 19-22 aprilie 2018 se înscrie ca unul dintre cele mai frumoase organizate până acum.

Adela GEORGESCU

Mulțumiri pentru buna organizare a evenimentelor și... la cât mai multe asemenea!

Mirela Matyas - S.O.S. Culele României!

Există 32 de cule care se află astăzi într-o stare avansată de degradare, propuse a fi restaurate. Aceste clădiri au fost ridicate între anii 1600 și 1850. Patru dintre ele sunt în stadiu de ruine.

Restaurarea și punerea în valoare a culelor reprezintă înainte de toate un act patriotic, de recuperare a istoriei neamului și de conservare a tezaurului arhitectonic pentru generațiile următoare. Vă invităm ca în Anul European al Patrimoniului Cultural să îmbrățișăm fiecare dintre noi cauza unei construcții valoroase de patrimoniu.

Valeriu ANTON

Reafirmăm mulțumirile noastre speciale pentru neprețuitele clipe oferite prin truda și harul dumneavoastră, în cele patru zile de regal cultural și de suflet.

Am văzut locuri și am întâlnit oameni pe care nu le și nu îi vom uita niciodată.

În toate acele minunate locuri am fost așteptați și primiți, cu căldură, de oameni extraordinari care și-au deschis inimile pentru noi.

Vă mulțumim și vă rugăm să ne permiteți să ne considerăm rude de suflet.

Anca ANGHELESCU

Vă rog să primiți felicitările și mii de mulțumiri pentru remarcabila organizare a sărbătoririi 2018 Anul European al Patrimoniului, cu precizarea pentru România - „Patrimoniul Construit, în Colaps” - „S.O.S. Culele României”.

Deplasările documentare la cule, biserici etc. s-au dovedit momente unice. Balul Arhitecților; evenimentele care au avut loc în frumoasa capitală a Olteniei - CRAIOVA. Încă o dată felicitări, admirația, mulțumirea și recunoștința mea.

BALUL ARHITECȚILOR ROMÂNI - 2018

ROMÂNIA 100. ANUL PATRIMONIULUI. „S.O.S CULELE ROMÂNIEI”

Balul Arhitecților este un loc în care ne dorim să mergem, un loc în care suntem arhitecți și suntem recunoscuți ca arhitecți. Știința pe care o acumulăm și sensibilitatea pe care o dezvoltăm pentru a crea nu sunt vizibile din exterior. Ceilalți nu văd, dar noi știm, cunoaștem complexitatea muncii noastre, dar mai ales potențialul, cum am face lumea mai bună, mai frumoasă...

Mult timp m-am întrebat de ce nu sunt arhitecți tineri la Balul Arhitecților? De ce nu sunt aceia pe care îi vedem în reviste? Anul acesta am înțeles. Poate pentru că și eu am trecut într-o altă generație, având de acum copii studenți...

Cei care vin la bal știu să aprecieze această profesie, se bucură de ea și își permit să nu se concureze inutil. E ca o pace, ca o recreație. Și, pentru un scurt moment, sunt așa cum și-ar dori să fie...

autor: Anca COSA

Institutele de proiectare creau colective care lucrau împreună, arhitecți „laolaltă”. Inteligența și capacitatea de muncă ale unui astfel de grup erau mari. Astăzi o astfel de echipă costă mult... și la ce să lucreze atât de mulți? Arhitecții se concurează... în concursuri de arhitectură, rămase de cele mai multe ori fără finalizare. Se concurează, spre bucuria celor ce beneficiază de creația lor, unii pe alții... dar nu spre îmbunătățirea obiectului de arhitectură, ci prin scăderea prețurilor pentru a obține lucrarea în economia „liberă”. Rezultatul: neaprecierea nici a operei, nici a autorului...

Două zile pe an uităm de această junglă... Încercăm cu greu și reușim să nu mai vorbim de serviciu. De proiectele noastre, de nerealizările noastre... Ne impunem să nu vorbim despre colegi.

Numai după lungi și îndelungate priviri pe fereastră, peisajul care trece verde prin fața ochilor ne vindecă de hârțuile albe, pe care ne vine mereu să însemnăm linii, litere sau cifre și crochiuri...

Ne ajută darul lui Dumnezeu, care ne știe dorurile nevindecate, să avem ca timp din cele 52 de săptămâni chiar săptămâna în care copacii înfloresc: ... și vișinii, și merii, și liliacul violet...

Încetul cu încetul, nu mai vedem casele, fiecare cu neputințele ei. Vedem pământul negru, proaspăt arat, vedem grâul verde, ușor înălțat, mlădiat în valuri de o adiere blândă, cu soare cald. Suflare peste rănilor noastre de artiști sensibili, ce ne dorim să facem lumea mai bună, mai frumoasă...

Am căutat ceea ce ne place - case frumoase ce au prins în ziduri proporții și ritmuri, și armonii. Așa cum doar muzica are... și ne-am amintit de ce am vrut să ne facem arhitecți, de ce suntem arhitecți și de ceea ce ar trebui să facem ca arhitecți.

În primul rând să tragem un semnal S.O.S. ANUL PATRIMONIULUI. ROMÂNIA 100. PATRIMONIUL, ÎN COLAPS! Sună dur, dar așa este. Majoritatea culelor României sunt în stare accentuată de degradare.

Unde sunt valorile pe care ni le-au lăsat în urmă cu 100 de ani înaintașii noștri, murind pentru Țară? Cule - case frumoase, de apărare în vremuri vitrege...

Ce am învățat privindu-le în aceste zile? Că sunt case potrivite pentru vremurile acestea. Case care ne apără în vremuri vitrege.

Frumusețea volumelor lor... trăinicia... construirea din prea plinul inimii, în forme care să dureze. Deschiderea spre peisaj, în a vedea departe, căci la noi toate dealurile și văile sunt frumoase... Locuri, băncuțe, ferestre cu semnul sfintei cruci, pentru a curăța șirul gândurilor ce se pornește în uitarea spre cer. Firide, tainițe și scări, multe scări, cu trepte trainice de stejar, care să ne facă să urcăm, să ridicăm capul în devenirea noastră...

Tristeți căci le vedeam căzând... multe suspine, ajungând la doină, căci neamul acesta al nostru multe nedreptăți a văzut...

Ca arhitect, e greu să vezi murind o casă în care a răsunat zgomotul vieții: de la surâsul copiilor, la horele nunților, la târșitul pașilor bătrânilor...

Aceste case mor demn. Din demnitatea lor, dincolo de vremuri și de timp, ne putem trezi. Ne reamintim că suntem arhitecți și că noi suntem cei ce pot crea o casă... și că putem recrea. Trebuie doar să ne oprim din ceea ce facem și să ne dorim să facem aceasta - să recreăm! M-am gândit o clipă la termenul de recreație al pauzelor copiilor de școală. Aceasta este re-creația - o pauză în care noi avem posibilitatea să fim așa cum suntem și să creăm, adică să facem singuri lucrurile, așa cum le-am învățat.

Să ne oferim timp de recreație, deci de re-creație, pentru a transmite generațiilor viitoare valorile la care ținem. Să recreăm culele românești. Să recreăm arhitectura tradițională. Să recreăm prispa după care ne este atâtă dor, căci doar în spațialitatea ei creștem înfiniți și noi, și copiii noștri. Să recreăm un fel de arhitectură românească, pentru zilele noastre, căci românii au nevoie de acasă, iar noi, fiind arhitecți dintre români, am putea ajuta cu aceasta.

Mulțumim de acest bal, ce a dat moment și motiv de recreație!

O mamă arhitect

BALUL ARHITECȚILOR ROMÂNI - 2018

NICIODATĂ SINGUR PRINTRE ARHITECȚI

Am crescut cu arhitectura „în sânge”. Nici nu se putea altfel, ca fiu de arhitect. Priveam arhitecții cu un fel de religiozitate și de mic am avut șansa să cunosc nume importante. Am dat și unele „semne”: m-am dus să construiesc un om de zăpadă având un „proiect” decupat din calc la scara 1:1. Învătasem o primă lecție, aceea că lucrul bine făcut trebuie să aibă în spate un plan bine organizat (e drept că zăpada nu s-a comportat conform planului).

Totuși, visul meu era de a deveni „om de știință în domeniul biologiei”. Poate m-a influențat și bunul meu prieten Tudor Rebeniuc, care a devenit arhitect. Mama mi-a spus să îmi urmez visul, așa că am luat calea Facultății de Biologie. Fiind absolvent de matematică-fizică al Colegiului Național „Sfântul Sava”, am fost atras de biostatistică și de aplicațiile statisticii și matematicii în ecologie, dar în ultimul an de studii am avut șansa unui curs cu dl prof. dr. arh. Cătălin Niculae Sârbu și așa am descoperit ecologia urbană. Am pus cap la cap cele două piese și am terminat studiile cu lucrarea „Modele de dezvoltare durabilă a orașelor”, în care dădeam o expresie matematică preocupărilor legate de dezvoltarea urbană.

Ecologii nu m-au recunoscut ca fiind dintre ai lor, deși în timpul facultății am avut doar 10, cu o singură excepție - un 9. După terminarea studiilor, am plecat în Statele Unite, unde am studiat biostatistica - un masterat urmat de un doctorat în ecologie. De asemenea, în cadrul doctoratului am avut grijă să învăț să folosesc acele instrumente de analiză spațială oferite de geografi: Sistemele Informaționale Geografice. După studii, am revenit acasă și ceea ce urmează poate fi numit „salvat de arhitecți”. Primul loc de muncă a fost DGATU a ministerului care gestionează dezvoltarea teritorială. Din 2007 am început colaborarea cu UAUIM. Tot din 2007 mi-am început cariera în cercetare, la INCĐ URBANPROIECT. La UAUIM am răspuns convocării de a crea prima - și până azi, singura - Școală Doctorală de Urbanism. A fost șansa ce mi s-a oferit pentru a răspunde modului în care am fost primit fără nicio rezervă de către breaslă, dar și pentru școala care m-a adoptat de peste un deceniu.

Pot spune că mi-am găsit locul printre urbaniști, viziunea acestora rezonând cu propria tendință de a vedea imaginea de ansamblu, privind cumva de sus, din avion. Legătura este cu atât mai evidentă în cazul specializării mele, ecologia urbană și teritorială, în care ambele discipline privesc aceeași realitate, orașul și teritoriul adiacent, într-un mod cât se poate de asemănător.

Iată, deci, că, fără a fi arhitect, lucrez de peste zece ani alături de arhitecți și de urbaniști. Desigur, este o experiență care modelează. Cu ocazia expoziției „Arhitectura durabilă”, Anne Lacaton și Jean-Philippe Vassal spuneau că „arhitectura durabilă trebuie neapărat să fie purtătoarea unei mai bune calități a vieții, a unei mai mari generozități”. Această generozitate nu este doar a profesiei, ci și a arhitectului, pentru că noua breaslă m-a adoptat imediat, fără să mă facă să mă simt vreodată străin.

Era firesc să particip și la Balul Arhitecților, în diferite locații și având diverse tematici, alături de arhitecți. Am făcut-o și cred că pot scrie acum o cronică a acestor evenimente. Am fost la cel puțin zece baluri, asociate unor acțiuni ce durau cel puțin două-trei zile.

Această cronică trebuie să culmineze cu ultimii doi ani, în care Balul Arhitecților se manifestă în sprijinul generozității arhitecturii și arhitecților, despre care vorbeau Frédéric Druot, Anne Lacaton și Jean-Philippe Vassal. Lucrând în cercetare, am văzut cum aceasta a început să fie construită. Arhitecții și urbaniștii au rămas singurii fideli vizionari de generozitate față de om, față de întreaga societate, iar Balul Arhitecților este o dovadă în

autor: Alexandru-Ionuț PETRIȘOR

acest sens. S-au scris, se scriu și se vor scrie multe articole științifice despre patrimoniul construit al României, dar acesta este în continuare în pericol și se pierde de la un an la altul, oricât s-ar scrie despre el. Prin evenimentele organizate cu ocazia Balului Arhitecților, Uniunea Arhitecților și-a asumat misiunea grea de a milita pentru ca tot acest patrimoniu să fie salvat pentru generațiile viitoare - este însăși esența conceptului de dezvoltare durabilă.

Dacă anul trecut era vorba despre Ardeal și despre Castelul Bánffy din Bonțida, anul 2018 a mutat centrul atenției către Oltenia și culele sale. Cunoșteam trista lor poveste, pentru că, dedicându-se salvării acestora fără a-și cruța eforturile și sănătatea, dl arh. Pavel Popescu o prezentase la conferința INCĐ URBAN-INCERC, dar și cu multe alte ocazii, dar lecția de viață oferită de evenimentul ce a inclus Balul Arhitecților din 2018 a lăsat urme mult mai adânci. Este și efectul unei „confruntări directe” - una este să vezi o imagine (care face oricum mai mult decât o mie de cuvinte), alta este să stai lângă o clădire care poartă mesajul a secole de istorie gândindu-te că anul următor s-ar putea să nu mai existe. Este și meritul atragerii altor persoane care au de spus ceva prin propriul exemplu - gral. prof.

Constantin Tănase, în etate de 103 ani, vorbitorii la simpozionul dedicat patrimoniului construit, primari care dau un bun exemplu și lista ar putea continua, însă imaginea emblematică și exemplară a dlui arh. Popescu stând în fața culelor cu o portavoce în mână - simbol al unui protest permanent față de nepăsare - nu poate fi uitată.

Este lăudabilă inițiativa Uniunii Arhitecților din România de a adapta Balul Arhitecților misiunii de salvare a patrimoniului construit și sper ca gesturi simbolice, cum ar fi îmbrățișarea culelor de peste o sută de arhitecți (reali sau adoptați, ca mine), să trezească societatea și mai ales decidenții, dând cuvenita importanță dezeratelor legate de neamul românesc, mai ales, de grija pentru cei de mâine, astfel încât să le mai poată rămâne și lor câte ceva din comorile de care ne bucurăm noi astăzi.

Am povestit toate acestea pentru a dovedi că, în viața mea, arhitecții au ocupat și continuă să ocupe un loc esențial și să le mulțumesc pentru aceasta. Cred că nu puteam să o fac mai bine altfel decât prin revista breslei.

BALUL ARHITECȚILOR ROMÂNI - 2018

autor și foto: Sidonia TEODORESCU

S.O.S. CULELE OLTENIEI!

Uniunea Arhitecților din România a organizat, în perioada 19-22 aprilie 2018, deplasarea documentară Culele României, cu sprijinul domnului arhitect Pavel Popescu, care a pregătit cu cea mai mare grijă vizitarea fiecăruia dintre obiectivele acestei excursii documentare de neuitat.

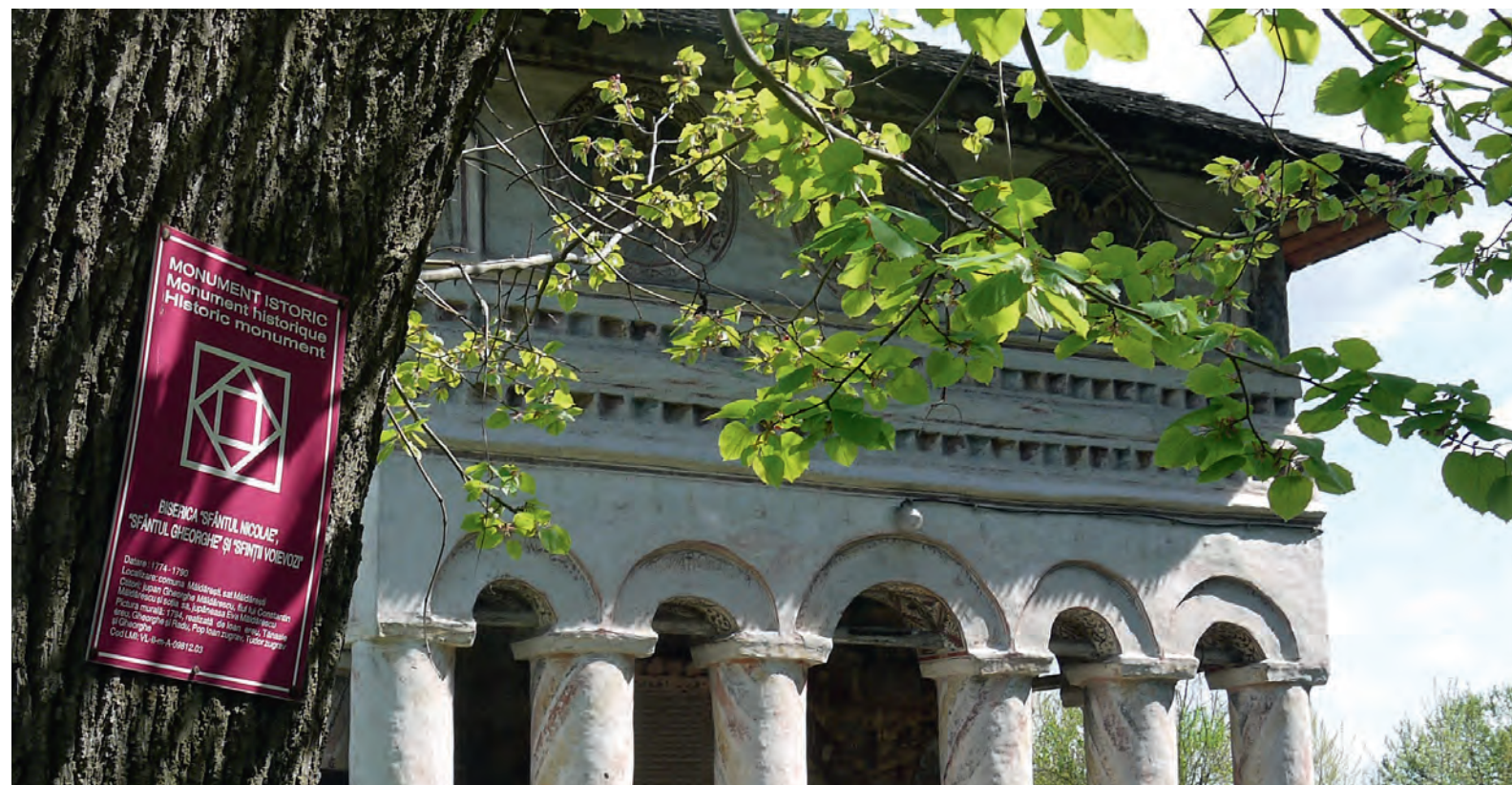
Anterioare secolului al XVIII-lea, culele (din turcescul „kule” - turn) aparțin tipului de locuință-turn dezvoltat în evul mediu, atât în Europa Occidentală, cât și în lumea bizantină, de unde au trecut și în nordul Dunării. În interpretarea românească, ele au fost influențate de arhitectura populară, rezultând anumite particularități, printre care un mod de tratare diferit al raportului plin-gol.

Voi aminti mai jos numai câteva dintre numeroasele obiective arhitecturale vizitate - culele din județele Argeș, Vâlcea, Olt și Dolj, vizită încheiată cu vernisajul expoziției „S.O.S. CULELE ROMÂNIEI”, în holul Universității din Craiova, și cu prezentarea filmului realizat de UAR Filiala Euroregională Sud-Vest Oltenia despre culele din România, la simpozionul „2018 - Anul European al Patrimoniului”.

1. Cula Racovița din Mioveni, județul Argeș

Cula Racovița din Mioveni, devenită Muzeul Etnografic „Prof. Constantin I. Năstase”, cuprinde secții de port popular, îndeletniciri, numismatică, obiecte de artă, mărturii religioase, ceramică, arme, artă populară, unelte de tâmplărie și dogărie, un fond de 1.500 exponate din aproape toate regiunile istorice ale țării. Cel care a întâmpinat delegația de arhitecți a fost chiar domnul gral. (r.) prof. Constantin I. Năstase, veteran de război, cel care, în urmă cu peste 40 de ani, a pus bazele înființării în Cula Racovița a Muzeului Etnografic care îi poartă numele. Cula Racovița a fost construită în anul 1806 de polcovnicul Nicolae Racoviceanu, restaurată major în 1878, renovată în 1925 și, ulterior, în 1973-1975.

Cula Racovița, astăzi Muzeul Etnografic „Prof. C. I. Năstase”

2. Cula Greceanu, Biserica „Sf. Nicolae” și „Sfinții Voievozi” - comuna Măldărești, județul Vâlcea.

Cel mai vechi edificiu din cadrul Complexului Muzeal Măldărești este Cula Greceanu. Prin tradiție, cula era deja construită și aparținea căpitanului Tudor Maldăr, la începutul secolului al XVII-lea. Potrivit legendei, Tudor Maldăr, căpitan în armata lui Mihai Viteazul, căzut rob la mongoli, după o bătălie, s-a îndrăgostit de fiica hanului pe care a furat-o, închizându-se cu ea în mare taină în Cula de Măldărești. Fiul lui Tudor Maldăr, marele paharnic Atanasie, aduce modificări culei în anul 1688. Forma actuală datează din secolul al XVIII-lea, fiind refăcută în perioada 1780-1790 de boierul Gheorghe Măldărescu și de soția sa, Eva, care ctioresc, în anul 1790 și Biserica „Sf. Nicolae” și „Sf. Voievozi” din imediata vecinătate a culei. În secolul al XIX-lea, cula trece, prin zestre, la familia Greceanu. Este restaurată în anul 1934 de ultimii săi proprietari: Nicolae și Olga Greceanu. Trecută în proprietatea statului, este din nou restaurată în perioada 1966-1967 și transformată în muzeu.

Astăzi, Cula Greceanu este de vânzare.

Cula Greceanu este dispusă într-o incintă înconjurată de ziduri; deși a suferit în timp numeroase modificări, ea păstrează trăsături caracteristice ale momentului care anticipează trecerea de la arhitectura de locuință fortificată la casa obișnuită. Majorarea suprafețelor golurilor duce la deschiderea fațadelor, având ca rezultat inevitabil diminuarea aspectului de masivitate a volumului construit. Extinderea suprafețelor decorate și a formulelor de decor în detaliu sunt dovada promovării unei noi forme de tranziție spre o arhitectură cu un caracter civil. Ca o particularitate a acestei construcții, care o situează printre cele mai vechi de acest tip din țară, la Cula Greceanu, pivnița și etajul nu comunică, pentru o mai bună apărare în caz de primejdie. Descrierea culei din fișa realizată de arh. Anca Filip este:

„Cula are trei niveluri. Pivnița, cu acces separat din exterior, are trei încăperi. Una din aceste încăperi, amplasată sub «turn», este construită din bolovani și are metereze, spre deosebire de celelalte două încăperi care sunt construite din cărămidă și sunt ventilate prin ferestre cu trafor din piatră. Aceste elemente o datează anterior intervențiilor de la sfârșitul secolului al XVIII-lea.

Accesul în spațiile de locuit ale culei se realizează printr-o ușă puternic întărită. Scara interioară conduce într-o logie situată la nivelul al doilea al culei. De aici se accede într-o încăpere situată în «turn», peste pivnița veche, care este prevăzută cu ușă și ferestre întărite cu drugi de lemn și cu o ascunzătoare în tavan, închisă printr-un chepeng și accesibilă printr-o scară mobilă. Ascunzătoarea este ventilată doar prin metereze. La acest nivel se găsesc și alte încăperi de locuit. Aici pictează Olga Greceanu, în anul 1936, o frescă a ctitorilor după portretele aflate în pronaosul bisericii Măldăreștilor, din imediata vecinătate a culei. Și încăperea frescelor, și cea cu ascunzătoarea sunt acoperite cu bolți cu penetrații.

La nivelul al treilea se află tot încăperi de locuit și un foisor.”¹

3. Cula I. G. Duca („cea nouă”) - comuna Măldărești, județul Vâlcea.

Cula I. G. Duca este construită, în 1812, de Gheorghică Măldărescu, fiul lui Gheorghe Măldărescu, ctitorul Culei Greceanu. În anul 1907, cula este cumpărată de marele om de stat I. G. Duca. Cula a intrat în proprietatea statului în anul 1962, fiind restaurată în perioada 1966-1967 și transformată în muzeu². Cula Duca este o construcție de plan dreptunghiular, alcătuită din parter și două etaje, cu ornamente în stucatură ale tavanelor și în jurul ferestrelor. Este cea mai evoluată formă a tipului românesc de culă. Ea începe să piardă din aspectul de fortăreață, apropiindu-se de caracteristicile locuinței boierești. Remarcabile sunt sobele oltenești, cu gură de încărcare într-o cameră și sobă în alta, cu modele diferite de la o încăpere la alta - mărturie vie ale artei unui meșteșug de mult apus. Cula Duca păstrează încă unele caractere ale culei de apărare, dar amplifică substanțial cerdacul. Se remarcă schimbarea raportului plin-gol de pe fațade, acoperirea unor suprafețe verticale și horizontale tot mai ample cu elemente de decor, cel mai adesea stucaturi, împărțirea în registre prin pilaștri, brăie, profile.

4. Casa memorială I. G. Duca - comuna Măldărești, județul Vâlcea.

Locuința a fost construită, în anul 1912, de omul politic liberal Ion G. Duca, ca locuință de vacanță și proiectată de arhitectul Alexandru Ștefănescu. Casa I. G. Duca reflectă prin dimensiunile sale modeste, prin simplitate, modestia marelui om politic I. G. Duca.

5. Conacul Constantin Neamtu - satul Olari, comuna Pârșcoveni, județul Olt.

Monument istoric de la sfârșitul secolului al XIX-lea, restaurat între 1911-1912, de arhitecții Ion Mincu și Constantin Iotzu, Conacul Olari (Romanai) fusese proprietatea Elenei-Zissi Cornetti. Aceasta și-a lăsat averea, după moarte, Comunei Craiova³. În 1911, Primăria Craiova a scos la licitație conacul și jumătate din moșie, iar boierul Constantin C. Neamtu - unul din fondatorii Băncii Comerciale din Craiova⁴ (sediul actualei primării) - le-a cumpărat. Conacul fiind într-o ușoară stare de degradare, Constantin Neamtu l-a rugat pe arhitectul Ion Mincu să îl ajute și cu restaurarea lui. După moartea lui Mincu, discipolul său, Constantin Iotzu, a preluat sarcina restaurării conacului.

6. Cula Poenaru și Biserica „Sf. Voievozi”- satul Almăj, comuna Almăj, județul Dolj.

Cula Poenarilor, actualmente școală, avea inițial două niveluri, la etaj era un cerdac cu stâlpi din lemn, astăzi dispărut. Pe moșia sa din satul Poenaru, boierul Barbu Poenaru construiește o culă în anul 1764 și o biserică închinată Sfinților Voievozi, zidită în 1787-1789. În prezent, ceea ce a mai rămas din Cula Poenarilor este înglobat în clădirea școlii din localitate: o încăpere de mari dimensiuni, de formă pătrată, înaltă, cu latura de circa 8 metri, acoperită cu o calotă cu lunete pe toate laturile, decorată cu stucaturi și medaloane pictate și un coridor în care se află scara de acces la etaj. Biserica având hramul „Sf. Voievozi” și „Sf. Nicolae” s-a resfințit în ziua de 6 octombrie 2001.

7. Cula Cernătești - satul Cernătești din comuna cu același nume, județul Dolj.

Cula este construită de boierii Cernătești în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, i se aduc modificări în etape ulterioare de construire, adăugându-i-se al doilea etaj, cu cursiva din lemn. Ajunsă în ruină, cula este restaurată la sfârșitul anilor '60, fiind transformată în muzeu sătesc de învățătorul Nicolae Pârvulescu în 1972⁵. Un panou ne anunță că restaurarea și consolidarea acestui monument istoric este proiect selectat în cadrul POR 2014-2020 și cofinanțat de Uniunea Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională. Din cauza stării avansate de degradare, vizitarea interiorului culei nu a fost posibilă.

Contrafortul adăugat în secolul al XX-lea, care sprijină Cula Cernătești în colțul de sud-est

8. Cula Izvoranu-Gebleșcu - satul Brabova, comuna Brabova, județul Dolj.

Cula a fost ridicată de boierii Izvorenii în secolul al XVIII-lea (1780-1790). Inițial a avut două niveluri. În anul 1841, moșia Brabova este cumpărată de Radu Gebleșcu. Noul proprietar aduce modificări culei, adăugându-i al treilea nivel, cu foișor. Cursiva din lemn în consolă este adăugată la începutul secolului al XX-lea, lărgind cerdacul deschis, cu arcade trilobate. Cula este astăzi într-o avansată stare de degradare, dar va fi reabilitată prin Fonduri Europene. A fost naționalizată în perioada 1948-1952. Astăzi, clădirea se află în administrarea Consiliului Județean Dolj, la inițiativa căruia s-a elaborat o documentație tehnică pentru consolidarea, restaurarea, revitalizarea și punerea în valoare a monumentului istoric.

9. Turnul din Hotărani și Biserica „Sfinții Voievozi” - satul Hotărani, comuna Fărcașele, județul Olt.

Pe locul unui sat roman, din suburbia fostei urbe Romula, la 1588, era ridicat un lăcaș de cult, cu hramul „Sfinții Voievozi”, de către unul dintre marii dregători ai Țării Românești din a doua jumătate a secolului al XVI-lea, și anume de jupân Mitrea vornicul și soția sa, Neaga. La 1612 și 1718, așezământul boieresc de la Hotărani a fost jefuit de turci. După 120 de ani de la ctitorire, lăcașul a fost refăcut și pictat de jupân Matei Fălcoianu și Gheorghe vornicul. De asemenea, cei doi ctitori au construit în partea de vest a incintei un impunător turn-clopotniță, patrulater, asemănător cu cel de la Ștrehaia, cu trei etaje, se pare cu rol de supraveghere asupra văii Oltului⁶.

NOTE

1. <http://www.kule.ro/cule/valcea/item/cula-greceanu>
2. <http://www.kule.ro/cule/valcea/item/cula-duca>
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Conacul_Neam%C8%9Bu_din_Olari.
4. Înființată în 1897. Din anul 1909, Constantin Neamțu devine directorul Băncii Comerțului din Craiova. În cei aproape 40 de ani cât a fost directorul ei, a făcut din aceasta una dintre cele mai puternice bănci din România (apud Paul Rezeanu, *Craiova - orașul celor o mie de milionari, Istoria Craiovei între 1800-2000*, Edit. Info, Craiova, 2017, pp. 179-180).
5. <http://www.kule.ro/cule/dolj/item/cula-cernateștilor> (Anca Filip).
6. <http://basilica.ro/manastirea-hotarani-din-tinutul-romanatilor/>

UN PRINȚ CARE IUBEȘTE PATRIMONIUL ROMÂNIEI

„CASELE” DIN TRANSILVANIA ALE PRINȚULUI DE WALES

În prezent, moștenitorul tronului Marii Britanii deține în România câteva căsuțe tradiționale, aria de interes a prințului concentrându-se, în principiu, în zona depresionar colinară a țării, în județele Covasna, Sibiu și Brașov, dar și în partea de nord a țării, în județele Maramureș (satul Breb) și Suceava.

Atemporalitatea care stăpânește aceste zone l-a făcut pe prinț să-și dorească să ajute la menținerea vie a tradițiilor și cutumelor locale. Căsuțe transilvănene aflate în proprietatea sa par a fi neschimbate de sute de ani. Câteva „dotări moderne” amintesc de timpurile în care trăim, acestea fiind foarte bine integrate în contextul existent. Restaurarea de calitate a caselor a venit în sprijinul păstrării memoriei locului, mobilierul, culorile și decorațiunile fiind alese cu grijă din rândul tradițiilor specifice fiecărui loc în parte. Totul denotă bun gust, simplitate, autenticitate și tradiție.

Casa de oaspeți a fost restaurată conform celor mai bune practici în domeniu, urmărindu-se restabilirea și perpetuarea tradițiilor locale și a unei arhitecturi simple și autentice.

Grinzile vechi, ceramica sobelor, obiectele decorative salvate de prin târgurile locale, toate vorbesc despre simplitatea traiului românesc, despre autenticitate și mulțumire.

Proprietățile din România deținute de Prințul Charles pot fi foarte greu încadrate într-un anumit tipar, localnicii numindu-le afectuos și deliberat „micul colț de rai al prințului”.

„Casele de oaspeți ale Prințului de Wales sunt case vechi, țărănești, restaurate și mobilate în

Printre reședințele de suflet ale prințului se numără și cea din Valea Zălanului, fostă reședință a judeului sătesc, restaurată conform tradițiilor din zonă și estimată la circa 150 de ani vechime. „Întotdeauna vin cu bucurie în Transilvania. Este foarte specială! O excursie grozavă!”, sunt cuvintele de laudă ale prințului la adresa frumuseților naturale ale Văii Zălanului.

Proprietatea din Valea Zălanului (însușind 12 hectare de pământ) se află în topul primelor 10 „paradisuri private” din lume, conform cotației revistei „Vanity Fair”.

Locația se bucură de exclusivitate printre turiști tocmai datorită Prințului de Wales și a bunăvoinței de care acesta a dat dovadă în momentul în care a decis restaurarea fidelă a casei. Aceasta este deschisă publicului atunci când nu este ocupată de suita regală. Valea Zălanului și „pensiunea prințului” sunt cunoscute pentru „luxul” de a redescoperi simplitatea și valorile primordiale ale unei lumi de care ne îndepărtăm tot mai mult.

Păstrarea stilului de viață tradițional a devenit atributul esențial al comunității din Valea Zălanului. Casa are 6 camere spațioase ce, parcă, sfidează trecerea timpului, datorită decorațiunilor specifice.

stil autentic. Majoritatea camerelor au baie proprie” - povestește reprezentantul firmei de turism a contelui Tibor Kalnoky, care administrează toate proprietățile Prințului de Wales.

O altă proprietate a sa, achiziționată în anul 2006, se află în satul Viscri, județul Brașov. „Casa albastră”, așa cum este cunoscută, are trei dormitoare duble, două băi, o bucătărie și o grădină în care se cultivă legume. Ulterior, moștenitorul coroanei britanice a donat comunității proprietatea de la Viscri, în scopul restaurării și extinderii acesteia, pentru a găzdui un centru de pregătire dedicat comunităților rurale din întreaga țară.

În ceea ce privește căsuțele maramureșene care au intrat în proprietatea prințului, acestea au fost supuse unui amplu proces de reabilitare și amenajare interioară în stil tradițional maramureșean.

Ajutorul oferit de Prințul Charles comunităților rurale din România nu se oprește la restaurarea unor case țărănești.

Efortul depus de acesta pentru ajutorarea comunităților rurale se vede tot în satul Viscri, prin inaugurarea primei stații de epurare ecologică din România, necesară întregii comunități.

Prințul de Wales deține în România cel puțin 10 locuințe aflate în proprietatea personală sau în proprietatea Fundației „Mihai Eminescu”, din Marea Britanie, patronată de însuși Prințul Charles, din care fac parte personalități marcante (printre care un singur român: Șerban Cantacuzino). Scopul fundației care poartă numele celebrului poet român este acela de a salva Țara Maramureșului de la pierderea iremediabilă a memoriei locului, a tradițiilor, cutumelor și arhitecturii tradiționale, demarând în acest sens acțiuni concrete de restaurare și conservare a patrimoniului arhitectural maramureșean. Existența acestei asociații exclusiviste reprezintă un ajutor concret în lupta împotriva pierderii identității naționale și arhitecturale a țării.

O
AMBASADOARE
CARE IUBEȘTE
PATRIMONIUL
BUCUREȘTEAN

autor: Ileana TUREANU

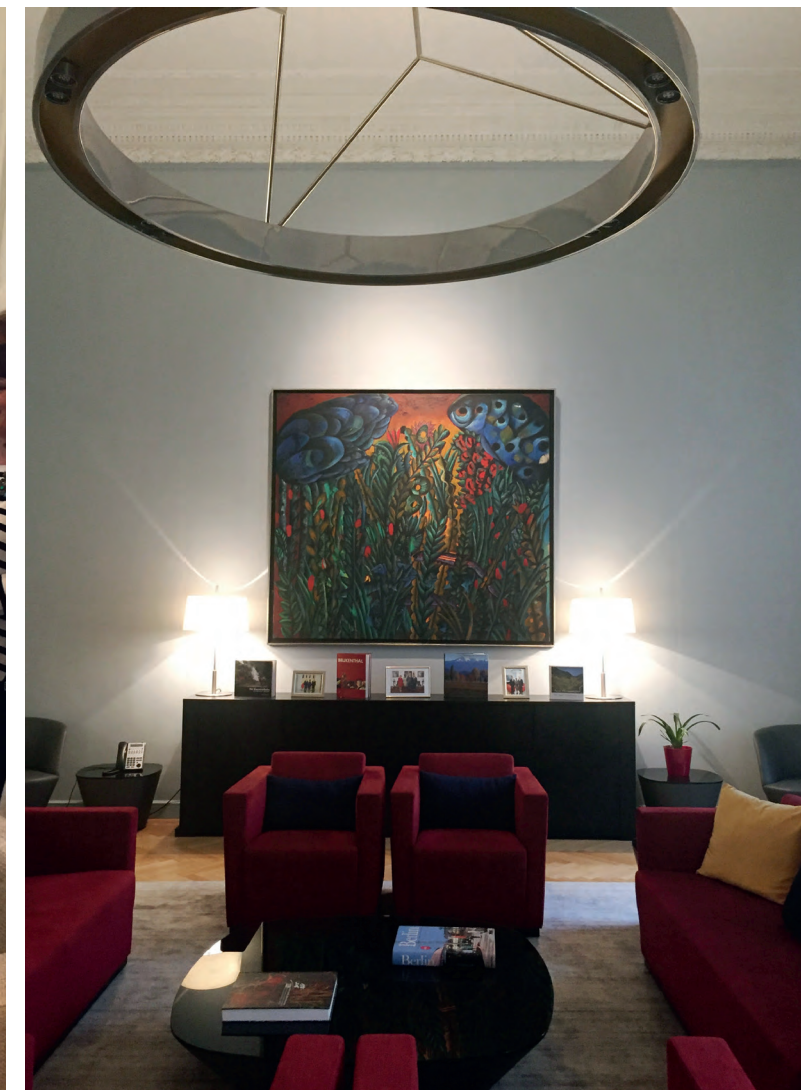
LECTIA SUSȚINUTĂ DE DOAMNĂ GLADYS ABANKWA-MEIER-KLODT

Soția ambasadorului Germaniei în România a organizat o prezentare a reședinței în care locuiește, pe bulevardul Dacia, un imobil listat ca monument istoric, construit în anul 1903, de arh. I. D. Berindey pentru diplomatul Florescu.

Doamna Gladys Abankwa-Meier-Klodt, pasionată de arhitectură și de patrimoniu, autoare de cărți de arhitectură, a vorbit despre arhitectul I. D. Berindey, despre primul ocupant al reședinței (diplomatul Florescu), despre patrimoniul construit bucureștean, despre metoda de consolidare a imobilului, despre betoane, subzidiri, tipologii de restaurare, valorile arhitecturii bucureștene. A vorbit cu distincție, competență, respect și admirație.

Doamna ambasador Gladys Abankwa-Meier-Klodt (crescută în SUA și Ghana, într-o familie de diplomați) este de formație microbiologist, absolventă a Universității McGill din Montreal, dar afinitatea sa pentru artele creative au făcut-o să se specializeze în design interior, la New York. Doamna Abankwa-Meier-Klodt a scris, proiectat și ținut cursuri despre comunicarea dintre exponenții unor culturi diferite mai bine de 15 ani. Printre lucrările sale, un loc aparte este ocupat de o istorie arhitecturală a cartierului diplomatic din New Delhi, Delhi's Diplomatic Domains: Chanceries and Residences of Chanakyapuri and Imperial New Delhi. În carte găsim istorie și arhitectură, scrisori și însemnări, interviuri și documente de arhivă, poze vechi și recente, istoria ocupanților actuali, dar și mai îndepărtați. Este o documentare și un album al unei experiențe unice, precum cartierul care găzduiește 35 de ambasade și reprezentanțe diplomatice din capitala indiană, dar și povestea fiecărei clădiri în parte, o privire mai rară, văzută dinăuntrul acestora, o experiență așa cum nu s-a mai făcut. Ambasadele sunt citadele de neabordat pentru oamenii de rând, așa încât deschiderea și prezentarea lor publicului doritor sunt o călătorie și o aventură inedite și captivante. Atât istoriile, comentariile, cât și fotografiile aparțin autoarei.

Doamna Gladys Abankwa-Meier-Klodt a venit în București la începutul anului 2017, iubește cartierul Grădina Icoanei, a citit și învățat despre arhitectura bucureșteană, s-a atașat de patrimoniul național, iar prelegerile sale conțin informații tehnice, dar și îndemnuri de cultivare și cunoaștere a specificității culturale.

CULTURA DINAFARA CAPITALEI: TEATRUL NAȚIONAL DIN CARACAL

În 1896, se consemna: „S-a pus piatra de temelie a Teatrului Național menit a aduce propășirea culturii locuitorilor Caracalului”. În România aceleași perioade s-au ridicat: Ateneul Român, Teatrul Național din Iași, din București, din Cluj sau din Timișoara.

Orașul Caracal avea 12.000 de locuitori, grădina publică a Palatului administrativ în jurul căreia erau: „cafeneaua lui Dulgherescu, clubul Savu, prăvăliile unor negustori, grădina Paradis, trei hoteluri, Primăria și Prefectura”.

Construcția a durat cinci ani (1896-1901) și s-a realizat după planurile arhitectului austriac Franz Billek, de antreprenorul italianul Spaulenzi Mariani.

Pictura era executată în manieră 1900. Plafoanele sălii de spectacole au fost pictate cu scene idilice sau pastorale, scria Petru Crăciun. Pictura originală nu s-a păstrat, astăzi interioarele fiind complet repictate de pictorul Ioan DRAGHICI (cu ocazia restaurării).

„Deschiderea Teatrului cel nou a aparținut Societății dramatice din Craiova. A urmat Opera italiană a lui Massini, care cu o trupă de 80 de persoane joacă: «Traviata», «Travatore», «Ernani», «Bărbierul din Sevilla» și alte spectacole. La închiderea socotelilor, impresarul Vasile Brândușanu pierde 3 lei” (Ștefan Ricman, *Monografia județului Romaniți*, 1928).

Printre artiștii care au animat această scenă s-a numărat și George Enescu, care a dat mai multe concerte. Dna general Averescu a cântat „din gură” pentru concerte de binefacere.

În anul 2008: „S-a desăvârșit consolidarea și restaurarea Teatrului Național”. S-a întâmplat după 22 de ani de părăsire și degradare.

IOAN OPRİȘ „PATRIMONIUL CULTURAL NAȚIONAL ÎNTRE LEGE ȘI FĂRĂDELEGE”

„Fără memorie, nu există cultură.
Fără memorie, nu ar exista nici civilizație, nici societate, nici viitor.”

Cartea profesorului Ioan OPRİȘ este o cronică și un îndrumar, o incursiune în istoria acestui patrimoniu „monumentalizat” sau „muzeificat”.

„Autorul este, fără doar și poate, cel mai prestigios reprezentant actual al muzeografiei românești, prin volumele sale, prin zecile de discipoli care împânzesc muzeele țării și principalul artizan a cinci legi care au reglementat domeniul, în primul rând cea a monumentelor și cea a muzeelor.”

Acest studiu evaluează demersul istoric al moștenirii culturale în cazul României, privind-o prin prisma acestor confruntări și urmărind-i destinul în diferitele stadii ce caracterizează modernizarea statală și care include factorii pozitivi și instituțiile.

Acordând atenție tendințelor conservatoare, elitele României moderne au avansat măsurile judiciare și organizatorice și au contribuit, treptat, la instituirea unui sistem de protecție al patrimoniului cultural.

Acest sistem a evidențiat rolul justiției - al legislației de specialitate - al protecției instituționale prin încurajarea muzeelor și cercetarea patrimoniului (arheologic, istoric, artistic, etnografic, tehnic și științelor naturii) și a conservării și protecției acesteia. Demersul lor sistematic a fost încurajat de instituțiile academice, cele care aparțin educației, colecționarilor și rețelei asociative a societății civile.

Văzut prin evoluția sa istorică, patrimoniul cultural a crescut, în volum și în cifre, tocmai datorită demersului calificat al instituțiilor specializate. Cu toate acestea, în lumea contemporană, riscurile au crescut - iar studiile indică atât cauzele naturale ale acestora, cât și cele legate de amenințările care provin din neglijență, lipsa educației ori nivelul limitat al acesteia, conflicte militare majore, furt și exporturi ilegale, practici inadecvate ș.a.m.d.

Cunoscând perfect peisajul internațional și național al patrimoniului cultural, profesorul Ioan Oprîș se oprește asupra „criminalității culturale” cu distrugerii, falsuri și furturi - aici România a înregistrat, din fericire, și succese, prin recuperarea de bunuri în valoare de 3 milioane de euro grație activității Ministerului Afacerilor Interne - fiind invocate momente de bună colaborare a muzeografilor și polițiștilor noștri cu parteneri din străinătate.

Mai mult, autorul exemplifică aspectele respective, subliniind rolul și importanța protecției specializate, mai ales prin intermediul organismelor centrale, dar și prin cele teritoriale. Exemplele provenite

din realitățile recente - raportate de politicile din Italia, Slovenia, Canada, Austria, China, Marea Britanie și România - evidențiază proliferarea pericolelor contemporane și măsurile de prevenire. România, ca parte a comunității europene, beneficiază atât de transferul de experiențe de protecție, cât și - ca o țară deschisă, liberă, democratică - de amenințări severe, inclusiv rețelele de trafic de artă și de terorism.

Într-o manieră onestă și critică, sunt evaluate măsurile strict necesare pentru a preveni și atenua practicile negative. Doar consolidarea instituțiilor specializate, prevenția, educația orientată spre augmentarea conștiinței civice pot să asigure pentru viitor bogăția culturală națională. Sărăcirea averii culturale din motive economice conduce la prejudicii radicale și pe termen lung.

autor: **Olimpia SULTANA**

CHIOJDU

EVENIMENTE ORGANIZATE LA CASA CU BLAZOANE

text și foto: Florin DRĂGULIN

Casa cu Blazoane din comuna Chiojdu, jud. Buzău, aflată în proprietatea UNIUNII ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA, are un program permanent de vizitare, în fiecare zi, între orele 10:00-16:00, inclusiv sâmbăta și duminica.

La Casa cu Blazoane au avut loc o suită de evenimente:

- tur organizat de Retromobil Club România al mașinilor de colecție 4x4. Cu largă participare a publicului, format din locuitori ai comunei Chiojdu, ai comunelor limitrofe și turiști aflați în excursie la alte obiective turistice din zonă;
- vizită a elevilor din Belgia, în colaborare cu Școala gimnazială din Cislău, jud. Buzău;
- vizită a grupului de turiști din Oradea;
- „O seară culturală cu blazon”, organizată de Filiala Euroregională Sud-Vest Oltenia a UAR, eveniment desfășurat sub forma unei mese rotunde, cu tema „Conservarea și restaurarea unor imobile de patrimoniu” și prezentarea etapelor consolidării și restaurării „Casei cu Blazoane”. Pe lângă arhitecți au participat la eveniment, în număr important, locuitori ai comunei Chiojdu;
- sărbătoarea anuală a comunei Chiojdu, organizată sub denumirea tradițională „Târgul Mărilor”. Evenimentul, apreciat de public, a avut un program prelungit și o participare la programul artistic cu participarea a unor grupuri de dans care ne sunt partenere, din Starchiojd și Vălenii de Munte, Prahova (Starkids și Magickids);
- conferința „Istoria culturii moșnenești pe înțelesul copiilor”, susținută de prof. dr. muzeograf Doina Ciobanu, specialist recunoscut în domeniu și angajat al Centrului Casa cu Blazoane, la care au participat școlari din clasele V-VIII, de la școala din localitate;

- atelier al studenților din anul II de la Facultatea de Arhitectură din cadrul UAIM București, condus de prof. dr. Mihaela Pelteacu;
- „Brunch & Wine” cu antreprenori, oameni din turism și târg de produse tradiționale locale;
- dezbateri privind dezvoltarea locală, arhitectura rurală și turismul, susținută de reprezentanți ai Grupului de Acțiune Locală (GAL) Valea Buzăului, arh. Florin Enache, custodele Muzeului de chihlimbar din Colți. Au participat reprezentanți ai administrației publice locale, preoți din localitate și zonele limitrofe și numeroși tineri antreprenori locali;
- serbare cu povești și cadouri pentru copiii Școlii gimnaziale din Chiojdu cu ocazia sărbătorilor Crăciunului și Anului Nou. Poveștile spuse de preotul paroh Alin Vișoi, prof. dr. muzeograf Doina Ciobanu și programul artistic prezentat de copii au fost o încântare pentru cei implicați efectiv în eveniment și pentru părinți, bunici, alți locuitori;
- workshop „Buzăul în bucate”, eveniment organizat cu Travelle - consultanță în turism, la care au participat master-chef Cristi Popescu, antreprenori și agenți de turism;
- participarea la standul organizat de UAR la Târgul Ambient Expo 2018, din București, stand la care s-a făcut o prezentare a monumentului și Centrului cultural Casa cu Blazoane;
- workshop pe teme de sănătate și mediu „Vreau să trăiesc sănătos, într-un mediu curat”, eveniment organizat de prof. Bunghez Rodica, prof. Fofirca Manuela cu elevii claselor a IV-a de la Liceul Tehnologic

- Starchiojd, Prahova;
- atelier de desen pentru copii organizat de dna Teeru Simona cu Grădinița Chiojdu, în clădirea Punctului de informare al Casei cu blazoane;
- conferință pe teme de istorie, tradiție, arhitectură, restaurare și multă voie bună cu elevii clasei a IX-a F de la Colegiul Național Buzoian „Bogdan Petriceicu Hasdeu”, sub îndrumarea dnlui prof. Mihai Mincu;
- masă rotundă cu tema „Antreprenoriat cultural, turism și dezvoltare locală”, cu susținerea de către dna prof. dr. Doina Ciobanu, arh. Florin Enache, alți arhitecți, antreprenori și fruntași ai Comunității locale;
- „La cules de pădăie”, prilej cu care s-au organizat și alte activități culturale cu copiii claselor a I-a și a IV-a ai Școlii Gen. „C. Giurescu” din Chiojdu, sub îndrumarea prof. învățător Mihai Tunaru;
- program cu ocazia Noptii Muzeelor și primirea vizitatorilor pentru care s-au realizat tururi ghidate;
- program cultural organizat cu ocazia Zilei Obștii Moșnenilor Chiojdeni, Lansare de carte, „Chiojdu din Basca, Comuna cu șapte munți”. Au fost prezenți: autorul, prof. dr. Eugen-Marius Constantinescu, președintele Asociației Obștea Moșnenilor, Beatrice Popescu, arh. Călin Hoinărescu, moșneni localnici și din împrejurimi;
- tur cu povești, la care a participat un grup numeros de turiști cazați la Pensiunea Melania din localitate;
- Itinerar „București-Ploiești-Drumul Vinului-Buzău, conace și degustări”, organizat de Castle Break, cu popas de prânz la Casa cu Blazoane. Degustare și vânzare de produse tradiționale.

SERATA DIPLOMELOR

autor: Andrei TEACĂ
foto: Răzvan HATEA

ANDREI TEACĂ ANSAMBLU DE LOCUINȚE COLECTIVE, BUCUREȘTI

îndrumător: prof. dr. arh. Dan MARIN

Demersul proiectului mizează pe încărcătura istorică a sitului, conceperea unui ansamblu de locuințe prin raportare la morfologia urbană a țesuturilor tradiționale bucureștene, la „motive”, tipologii ale locuirii specifice unui loc cu un anumit caracter.

Situl are caracter istoric - în vecinătatea Bisericii Sf. Nicolae Broșteni (sec. al XIX-lea) pe locul unei alte biserici consemnate din anul 1654. Zona prezintă o continuitate istorică a locuirii individuale, țesutul fiind compus din tradiționalele case-vagon (a doua jumătate a secolului al XIX-lea) și din grădinile lor lungi. Situl face parte dintr-o enclavă istorică, compusă din țesuturi tradiționale bucureștene și monumente istorice majore, esențiale pentru identitatea bucureșteană (Mănăstirea Radu Vodă sau Biserica Bucur), mărginită de limitele puternice create de sistematizările comuniste ale marilor artere ale orașului, flancate de imobile ieșite din scară și din coerența unui țesut sedimentat organic de-a lungul secolelor. Situl - problematic din cauza caracterului său conflictual, teren viran de aproximativ 8.000 mp - fost teren industrial, accentuează caracterul destructurat al zonei, unde locuirea tradițională individuală de înălțime redusă este alăturată unei întinse arii industriale. Disoluția caracterului zonei este amplificată de apariția, în ultimii 20 de ani, a numeroase imobile ieșite din scara locului.

Proiectul propune o continuitate cu țesutul învecinat, consolidarea unui anumit caracter preexistent al locului, prin propagarea și recrearea unei atmosfere urbane specifice bucureștene, ancorată în memoria colectivă a locuitorilor.

Propunerea se raportează la un element urban frecvent întâlnit în Bucureștiul istoric - fundătura. Sensul utilitar de bază al capetelor de fundături, condiționat de nevoia de întoarcere a vehiculelor, este subordonat unui scop estetic și social, acela de a crea un spațiu public.

Diferența de o jumătate de nivel dintre curțile interioare ale „fundăturilor” și spațiile publice accentuează delimitarea acestor spații față de cele

publice, oferindu-le un caracter mai privat. Orientarea intrărilor și a scărilor de acces către scuarurile interioare face posibilă gradarea traseului dinspre spațiul public către intimitatea locuinței. Cele două incinte create preiau din tipologia fundăturilor bucureștene interbelice și ordonarea simetrică a clădirilor față de un ax central al ansamblului. În capătul acestui ax se află adesea o construcție care închide perspectiva fundăturii, așa cum este propus și în proiect. Prin intermediul deschiderilor principale ale celor două curți semi-publique în jurul cărora se grupează blocurile de locuințe, propunerea oferă perspective în profunzimea insulei urbane.

Propunerea conturează o piațetă-grădină în jurul bisericii, înlăturând vizual limitele de proprietate dintre terenul ansamblului rezidențial și cel al bisericii. Caracterul public al propunerii este animat și de pasajul pietonal creat între grădina bisericii și strada Verzișori, care separă cele două grupări de blocuri propuse, la parter fiind prevăzute spații comerciale. Fragmentarea insulei urbane existente în

insule clar definite, permeabilizarea limitelor acestora prin crearea unor spații publice ce pot fi accesate din orice parte a țesutului înconjurător, prezența spațiilor comerciale în jurul acestor spații, toate acestea atribuie sitului un rol de nucleu social al cartierului, animând un țesut disfuncțional și stagnant și făcând posibilă interacțiunea între locuitori.

Din punct de vedere al înălțimii, se asigură o trecere gradată între înălțimea mare a imobilelor noi și țesutul tradițional preexistent de înălțime joasă. În proximitatea bisericii, volumele pun în evidență turla ca accent vertical.

Alternanța poziționării ferestrelor la fața exterioară a pereților, respectiv retras față de planul fațadei, cât și în câmpul pereților sau marcând colțurile volumelor, pune în evidență profunzimea fațadei prin jocul de reflexii și umbre al sticlei.

Propunerea cuprinde apartamente de 2 camere, garsoniere, apartamente de 3 camere și duplexuri la ultimele niveluri. Duplexurile coincid cu accentele verticale.

SERATA
DIPLOMELOR

SERATA
DIPLOMELOR
EDIȚIA LUNI APRILIE
DIPLOME ȘEFILOR DE PROMOTIE
25 APRILIE 2018

DANIELA TRUȚĂ CLUB DE NOAPTE

îndrumător: arh. Adina DINESCU

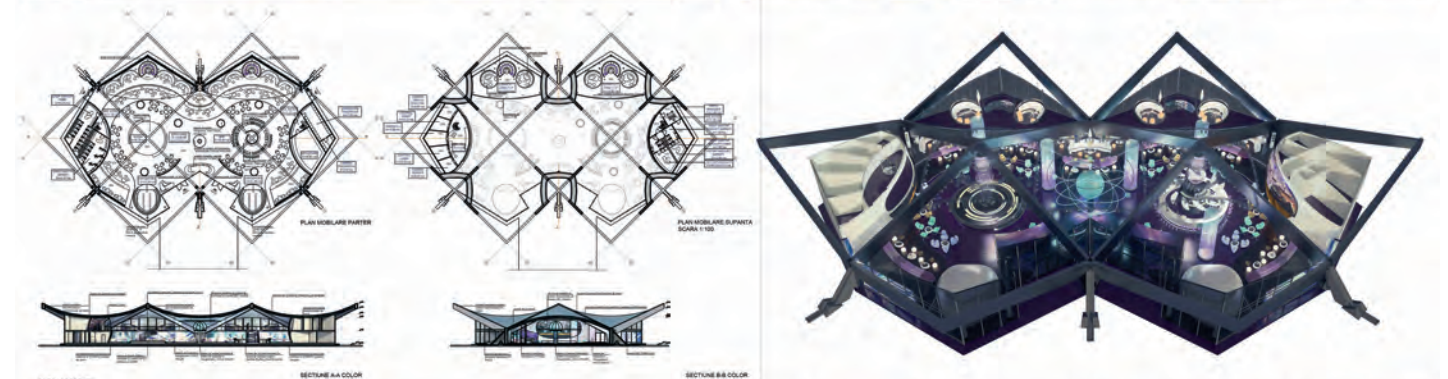
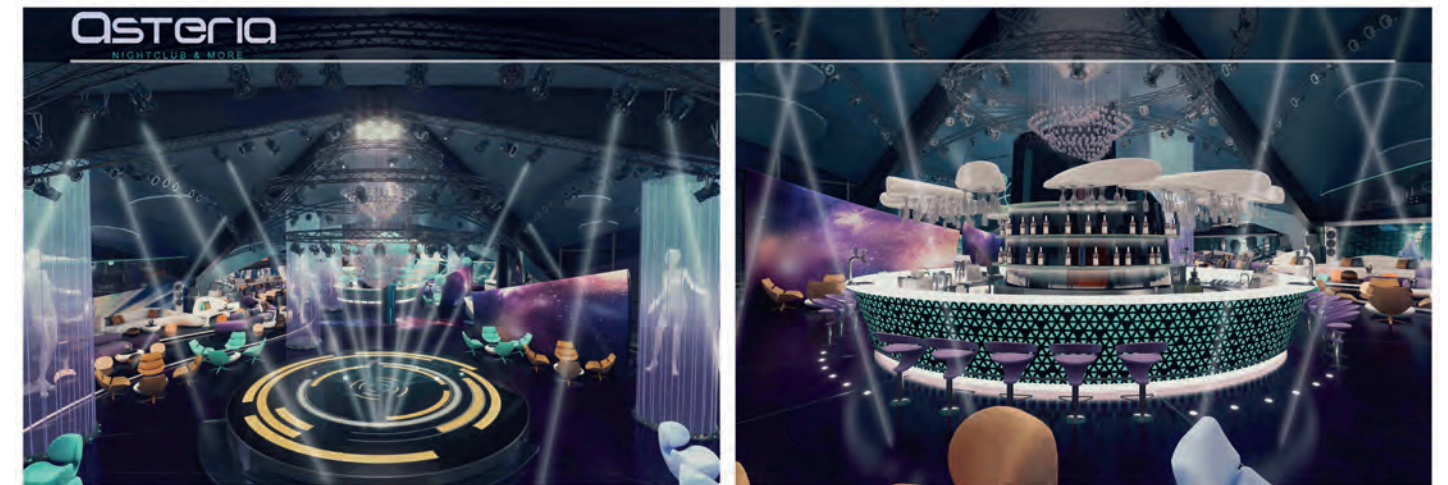
Daniela TRUȚĂ a absolvit secția de Arhitectură de Interior a UAİM în 2017 ca șefă de promoție. Realizează proiecte de arhitectură de interior și colaborează cu o fabrică de mobilă. Consideră că arhitectura de interior presupune abordarea unui proiect la nivel conceptual și încearcă să-și formeze un stil definitoriu.

Club de noapte în pavilion existent

Clădirea aleasă pentru studiu este un pavilion expozițional situat în zona Pipera, ce i-a atras atenția datorită acoperișului spectaculos alcătuit din 7 pânze hiperboloidale din beton. Propunerea unui club de noapte a venit aproape firesc, datorită rapidității dezvoltării zonei în ultimii ani. Analizând subiectul cluburilor de noapte, a realizat că se merge în club pentru a evada din realitatea cotidiană, prin urmare clubul de noapte trebuie să ofere o fantezie cât mai extravagantă. Conceptul pornește de la această idee. În prezent, se observă o înclinare către poveștile science-fiction, iar ei i s-a părut că având acel acoperiș special clădirea seamănă cu o navă spațială (fiind construită în anii '60, în perioada „erei spațiale”). Prin amenajare s-a încercat, la nivel conceptual, replica unei nave

spațiale, reinterpretând în cheie personală elemente ajunse deja iconice pentru fanii genului, pe care a dorit să le introducă în context, încercând să nu diminueze efectul vizual al acoperișului clădirii, ci din contră, să îl potențeze.

La intrare se găsește o mică recepție, garderobele (în forma unor capsule, pentru a evita compartimentările), un spațiu tampon prin pereții cu formă sculpturală pe care sunt proiectate imagini ale spațiului cosmic, ce se preling și pe pardoseală pentru a conduce clientul în interiorul clubului către piesa centrală a proiectului. Este vorba despre o mică scenă cu mecanism hidraulic care se poate ridica, în jurul căreia se proiectează o hologramă în formă de planetă, înconjurată de inelele sale luminoase și cinetice. Piesele principale în jurul cărora a organizat întregul plan sunt, de fapt, elementele de bază în amenajarea unui club: scena și barul, punctate și prin sistemul de iluminat. Pupitrul DJ-ului se află la etaj, poziție din care are o privire de ansamblu, devenind la nivel conceptual pilotul navei spațiale. Clienții clubului pot vedea cum mixează datorită peretelui de oglinzi ce se află în spatele său. Obiectivul a fost să îmbine și să pună în valoare arhitectura specială a clădirii prin conceptul ales, aducând un concept nou pentru un club de noapte.

SERATA DIPLOMELOR

autor: Alexandra FLOREA

foto: Răzvan HATEA

SERATA DIPLOMELOR propune un dialog între generațiile de arhitecți, între seniori și juniori. Și cum se pot face cunoscuți mai bine tinerii absolvenți decât prezentându-și cea mai complexă lucrare din timpul facultății - proiectul de diplomă.

Pentru luna mai 2018, propunem să le cunoașteți pe autoarele diplomelor a căror temă a fost subiectul unor concursuri internaționale - și anume: „FLOW Brussels Waterway Competition” și „Solar Decathlon Europe - Madrid”.

Lucia Leca și Adriana Mihăilescu-Caraza

Centrul de Cultură Arhitecturală din Calderon a găzduit, în luna mai, cea de-a treia ediție a Seratei Diplomelor, prezentând două lucrări participante în cadrul unor concursuri internaționale de arhitectură. Așa cum se obișnuiește, diplomele au fost selectate de la Facultatea de Arhitectură și de la Facultatea de Arhitectură de Interior. Evenimentul a fost coordonat de doamna arhitect Dorina Târbujaru.

LUCIA LECA SOLAR DECATHLON EUROPE - SDE îndrumător: conf. dr. arh. Dorina Târbujaru

Diploma intitulată „Solar Decathlon Europe - SDE”, aparține Luciei Leca, absolventă a Facultății de Arhitectură de Interior, lucrare îndrumată de dna. conf. dr. arh. Dorina Târbujaru. „Solar Decathlon” este o competiție de renume internațional, dedicată studenților, ce presupune proiectarea, construirea și operarea unor case solare, oferindu-le atât atributul esteticii, cât și pe cel al eficienței energetice.

SDE este extensia competiției americane omonime, US DOE Solar Decathlon, și s-a născut din acordul bilateral dintre guvernul american și guvernul spaniol, în urma participării Universității Politehnice din Madrid. Lucia a făcut parte din echipa PRISPA 2012, prima și singura din România care a participat la Solar Decathlon, în cadrul ediției desfășurate la Madrid (unde s-a calificat pe locul 9). Diploma Luciei sintetizează exact acel tip de calitate, autenticitate și eficiență energetică, vorbește cu ușurință despre sustenabilitate și propune o soluție eficientă energetică, ce promite confort și răspunde corect condițiilor de mediu și de arhitectură. Casa și sustenabilă proiectată de Lucia și-a găsit locul în interiorul arcului carpatic, după îndelungi cercetări ale sitului, tipologiilor de case tradiționale și ale materialelor naturale. Ideea de bază a fost integrarea în mediul rural a unei construcții sustenabile și eficiente energetic. Materialele folosite au fost alese cu grijă pentru mediu, împrejurimi și, bineînțeles, sustenabilitate.

Materialul dominant a fost lemnul, utilizat atât la anvelopanta construcției, cât și la mobilier, acesta din urmă fiind propus chiar de Lucia, utilizând drept sursă de inspirație motive tradiționale din folclorul românesc, precum „dinții lupului” - simbol al trăiniciei - sau romburi, simbol solar.

Casa a fost organizată în jurul elementului principal dintr-o gospodărie românească, și anume „vatra”. În sens figurat, „vatra” reprezintă ideea de loc, de origine, având sens de comuniune. „Vatra”, în reinterpretarea Luciei, a devenit nodul principal care grupează toate funcțiunile necesare gospodăriei (bucătărie, grup sanitar, depozitare etc.).

Cele câteva direcții generale iau în calcul:

- acoperirea clădirii rezultate, utilizând un tip de anvelopantă (înveliș solar), care se dublează pe timpul iernii, pentru a putea oferi protecție împotriva razelor soarelui, pe timp de vară;
- poziționarea pe partea sudică a prispei;
- alcătuirea unui soclu din piatră la baza casei;
- configurarea general spațială a casei, pe două niveluri plus anexe.

ADRIANA MIHĂILESCU-CARAZA FLOW - CENTRU DE EXPERIMENTARE ARTISTICĂ ȘI MEDIA îndrumător: conf. dr. arh. Dorina Târbujaru

Adriana Caraza este diplomată a Universității „Ion Mincu” București și a Institutului „Victor Horta” din Bruxelles. În anii de studiu a participat la o serie de workshopuri și competiții cu tema „Mobilitatea” (urbană, funcțională și mecanică). După absolvire, s-a implicat într-un studiu universitar aplicat privind tehnologia caselor solare, participând la competiția Solar Decathlon Europe, unde, alături de o echipă multidisciplinară, a trebuit să proiecteze și să asambleze o casă modulabilă. A câștigat împreună cu echipa Premiul II în Eficiența Energetică. Este membră OAR și lucrează la dezvoltarea unei strategii de implementare a conceptului de sustenabilitate în clădirile rezidențiale, în fashion-design și în obiecte cotidiene.

Diploma arhitectei Adriana Mihăilescu-Caraza a făcut, de asemenea, obiectul unui concurs internațional.

„**FLOW - Centru de experimentare artistică și media**” reprezintă o inserție curajoasă în peisajul lacustru al orașului Bruxelles, pe malurile râului Charleroi. Competiția FLOW - Brussels Waterway își propunea, în anul 2009, să revitalizeze malurile canalelor din Bruxelles, întrucât, în 1835, toată apa din Sena și dintr-un braț al Chiers-ului a fost captată, acest lucru provocând probleme arhitecturale - și anume, clădiri așezate cu spatele la canal, fără a mai funcționa corect și coerent etc.

Odată schimbat modul de comerț din această zonă, accesul pietonilor către apă a devenit din ce în ce mai dificil. Concursul a urmărit revitalizarea acestei zone de interes turistic.

La această problemă s-a raportat și Adriana prin

proiectul său. Analiza țesutului urban și a traseului de-a lungul canalului, suprapunerea multor scheme de parcelar, au condus-o pe Adriana către o soluție în care a creat un centru cultural, care să conecteze diverse puncte de andocare. Spațiile propuse se încadrează în sfera artelor, fiind propuse ateliere de pictură, muzică, artă dramatică, textilă, săli media etc., dar și spații mari, deschise, dedicate celor care frecventează centrul cultural și zona adiacentă. Integrarea circulației în masterplanul proiectului s-a făcut prin trasee unice, atât pietonale, cât și pentru bicicliști.

De ce concurs internațional?

Întrebată de ce a ales un concurs internațional și un sit din străinătate, Adriana a susținut că doar nevoia de confruntare cu mediul în care a locuit (a avut bursă Erasmus în Belgia) a făcut-o să-și aleagă un sit atât de departe de casă. În ceea ce privește programul de arhitectură ales și materialele folosite, Adriana susține că a fost determinată doar de nevoia de sustenabilitate și de dorința de a integra resurse alternative.

Proiectele propun soluții sustenabile, de viitor, capabile de adaptabilitate la cerințele mediului natural, încadrate în peisaj.

Lucia Leca, tânăr arhitect de interior, explorator de concepte, inventator de soluții.

„Sunt absolventă a Universității de Arhitectură și Urbanism «Ion Mincu» București, iar misiunea mea, în profesia de arhitect, este să găsesc un echilibru estetic și funcțional în spațiile locuite și nu numai. Proiectele mele au un cuvânt-cheie: coerența. Îmi plac provocările, munca în echipă și atitudinea experimentalistă.”

CARTIERUL EVREIESC DIN BUCUREȘTI

ARHITECTURĂ MODERNĂ INTERBELICĂ

Expoziția „CARTIERUL EVREIESC DIN BUCUREȘTI - ARHITECTURĂ MODERNĂ INTERBELICĂ”, inițiată de UAR, a fost prezentată la Palatul Cotroceni și la Banca Națională a României, în cadrul programului internațional Podurile Toleranței, un proiect transnațional pentru Europa Centrală și de Est, inițiat de B'nai B'rith Europa, care vizează lupta împotriva discriminării, rasismului și antisemitismului, promovarea înțelegerii și respectului reciproc, precum și a valorilor europene.

În acest an, tema a fost „Contribuția minorităților naționale din România la diversitatea și vitalitatea culturii europene”.

„Toleranța este o noțiune improprie activității arhitecților români, pentru că ea presupune toleranți și toleranți ceea ce nu a existat niciodată la noi. Arhitecții sunt categoria cea mai deschisă și natural orientată către colaborare și cooperare; arhitecții români au lucrat cot la cot și planșetă lângă planșetă, indiferent de etnie și credință. Ei nu s-au tolerat reciproc, ci s-au considerat corp comun. Minoritari sau majoritari, arhitecții au contribuit cu toții, în mod egal, la definirea arhitecturii naționale”, a spus Ileana Tureanu - distinsă cu medalia manifestării.

Imagini inedite din fostul cartier evreiesc bucureștean

Expoziția și-a propus să pună în valoare identitatea cultural-istorică locală, prin prezentarea unor edificii reprezentative pentru arhitectura modernistă interbelică din sectorul 3 al Capitalei.

Sunt evidențiate valorile uitate de patrimoniu arhitectural, ce au supraviețuit în zona cuprinsă între Calea Călărășilor și Calea Dudești, respectiv fostul cartier evreiesc.

Necesitând urgent conservare și restaurare, multe dintre imobilele prezentate sunt monumente istorice sau fac parte din zone protejate și au fost realizate de arhitecți de marcă ai timpului, în majoritate evrei.

Dintre aceștia îi amintim pe Marcel Iancu, Boris Zilberman, Jean Monda, Herman Clejan, Isak Mahler, Leon Hirsch, Victor Asquini, Duiliu Marcu ș.a., care au fost readuși în memoria colectivă prin această inițiativă salutară a UAR.

Expoziția a fost realizată de un grup de arhitecți membri ai UAR, care și-au propus să evidențieze incontestabila valoare arhitecturală, artistică și istorică a clădirilor.

Din partea F.C.E.R., am evocat devastarea și demolările din era fascistă și comunistă, dispariția reperelor urbane și a identității cartierului evreiesc și nu numai, iar istoricul Anca Tudorancea-Ciuciu a deschis noi direcții de analiză și cercetare.

Expoziția restituie memoriei publice un fragment urban amputat, aparținând unei comunități, unei istorii și unui act de creație inedit și unic, care se cere a fi salvat.

Sperăm că expoziția este doar prima bornă a unui dialog amplu pentru viitor.

autor: Lucia APOSTOL

Autorii expoziției sunt:
dr. arh. Gabriela Petrescu - responsabil
proiect, texte, foto

dr. arh. Sidonia Teodorescu - idee, texte

ddr. arh. Delia Prisecariu - grafică,
tehnoredactare

ing. Sorin Mircea Vasilescu - foto

dr. Aurel Vainer, președintele FCER

CASE UNIFAMILIALE DIN GRUPUL DE LA VISEGRÁD: UNGARIA, CEHIA, SLOVACIA, POLONIA ȘI ROMÂNIA

În ce condiții locuim, ce locuințe ne dorim și ce case construim? Cum sunt casele care devin parte a culturii noastre arhitecturale?

La aceste întrebări s-au căutat răspunsuri în cadrul expoziției și conferinței

„Case unifamiliale din Grupul de la Visegrád: Ungaria, Cehia, Slovacia, Polonia și România”

Expoziția prezentată la sediul UAR a fost susținută de conferințe în care arhitecții au purtat un dialog privind viziunea proprie și perspectivele construcției de locuințe din țările lor. Au participat:

- arh. **Borsos András** (Ungaria): Casă unifamilială - indicatorul societății și limbajul arhitecturii;
- arh. **Nicolae Țarălungă**: Locuința, un subiect vechi, cunoscut, dar imposibil de abandonat;
- arh. **Sorin Gabrea**: Public versus privat în construcția de locuințe.

Începând cu anul 2008, Uniunea Arhitecților din Ungaria a organizat, anual, expoziția itinerantă „Case unifamiliale din Grupul de la Visegrád: Ungaria, Cehia, Slovacia și Polonia”. Scopul expoziției itinerante este acela de a prezenta performanțele spirituale din domeniul arhitecturii celor patru țări cu similitudini în ce privește trecutul, istoria și cultura. Aceasta este a X-a ediție a proiectului. Expoziția - realizată în urma colaborării Uniunii Arhitecților din Ungaria (MÉSZ) cu Uniunea Arhitecților din Polonia (SARP), Uniunea Arhitecților din Slovacia (SAS) și Uniunea Arhitecților din Cehia (OA), respectiv Catedra de Arhitectură din cadrul Universității Politehnice din Praga, Institutul de Arhitectură din cadrul Universității Politehnice din Kosice și Institutul de Arhitectură din cadrul Universității de Arte „Moholy-Nagy” din Budapesta - prezintă câte patru clădiri din fiecare țară, reflectând imaginea stării spirituale și fizice actuale a arhitecturii locuinței din țările V4. Totodată, are drept scop inițierea unui dialog cu tinerii în domeniul arhitecturii, de a prezenta publicului larg și specialiștilor case de locuit de calitate. În acest an, expoziția itinerantă a fost prezentată și la București, unde i s-au adăugat panouri cu Locuințe Unifamiliale prezentate în cadrul BNA 2016. A fost un eveniment remarcat de oaspeții maghiari cu care se examinează posibilitatea organizării la Budapesta a unor expoziții ale arhitecților români. Expoziția oferă o imagine transfrontalieră asupra arhitecturii cu speranța că va contribui și la consolidarea colaborării dintre țările membre ale Europei de Sud-Est.

expoziție și conferință / kiállítás és konferencia

Casa unifamilială din Grupul de la Visegrád și România
A Visegrádi Négyek és Románia családi házai
2017

arh. BORSOS András | Casa unifamilială - indicatorul societății și limbajul arhitectural
Családi ház - az társadalmi indikátor és az építészeti nyelv

arh. NICOLAE ȚĂRĂLUNGĂ | Locuința, un subiect vechi, cunoscut, dar imposibil de abandonat.
A lakás, egy jól ismert, régi, de mindíg aktuális téma

arh. SORIN GABREA | Privat versus Public în construcția de locuințe
Nyilvános versus magán a lakásépítésben

05.06.2018.
11.00
Uniunea Arhitecților din România
J.L. Calderon nr. 48

**OMAGIU LA 140
DE ANI DE LA
NAȘTERE**
**ISTVÁN
MEDGYASZAY
(1877-1959)**

foto: Răzvan HATEA

Katalin Keseri
profesor emeritus, istoric de artă

István Medgyaszay (1877-1959) a fost o personalitate maghiară marcantă în viața academică de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. A fost primul arhitect maghiar care a îmbinat elemente ornamentale din folclorul maghiar, în special din Transilvania, cu influențe arhitecturale din estul îndepărtat și cu arhitectura organică și a folosit în construcțiile sale betonul armat. István Medgyaszay este cunoscut, în special, pentru construcțiile sale de teatre, dar a proiectat numeroase clădiri, dintre care multe se găsesc pe teritoriul României. În 2017 s-au împlinit 140 de ani de la nașterea sa și a fost comemorat cu mai multe expoziții dedicate activității sale, iar anul acesta, urmează să se desfășoare o expoziție itinerantă în mai multe locații din România.

prof. dr. Sorin Vasilescu

autor și foto: Ion ANDRIU

EVENIMENTE LA UZINA DE APĂ SUCEAVA

În cursul lunii mai, la Uzina de Apă Suceava au avut loc la o serie de evenimente de interes cultural și profesional deosebit, care au avut ecou atât în rândul membrilor breslei din zona Suceava-Botoșani, cât și a opiniei publice din zonă.

- Astfel, în cadrul Festivalului de teatru „Matei Vișniec”, în locația menționată, au avut loc două spectacole cu piesa de teatru „Căii la fereastră”, de Matei Vișniec, regia Ester Mitrofan - UNATC „I. L. Caragiale” București. Spectacolele au avut loc în prima sală a Uzinei de Apă, într-un decor minimalist, dar perfect adaptat locației și s-au desfășurat cu sala plină. Echipa de tineri actori s-a adaptat firesc și creator spațiului avut la dispoziție, realizând o atmosferă de deplină comunicare cu publicul, improvizând unde a fost cazul și reușind o exprimare convingătoare cu un mesaj penetrant. La primul spectacol a participat și autorul, dramaturgul de talie europeană Matei Vișniec, azi, de peste trei decenii, locuitor al Parisului, dar bucovinean la origine, născut la Rădăuți în 1956. După spectacol, autorul și-a exprimat satisfacția pentru reușita remarcabilă a spectacolului, pentru punerea în scenă și pentru jocul tinerilor actori. A avut loc un schimb de opinii între autor, echipa de actori și gazde, reprezentate prin arhitectul Ion Andriu - președintele Sucursalei locale a UAR - și arhitectul Constantin Gorcea - autorul proiectului de reconversie a fostei uzine de apă, locație care permite, acum, multiple oferte de manifestări culturale.

Evenimentele legate de Festivalul de teatru „Matei Vișniec” au fost reflectate pe larg și în presa locală („Crai Nou”, „Monitorul”, „Obiectiv”), iar manifestările de la Uzina de Apă i s-a rezervat un loc aparte, cronicile și comentariile fiind însoțite de fotografii.

- **Vineri, 25 mai, în cadrul Festivalului româno-german „Lectora”, organizat de Muzeul Bucovinei cu alți parteneri printre care și Centrul de Arhitectură și Cultură Urbană „Uzina de Apă” Suceava, în această locație a avut loc simpozionul „România, 100 de ani de arhitectură”, în care prof. dr. arh. Sorin Vasilescu a expus imagini reprezentative ale diverselor etape de evoluție a arhitecturii românești din ultimul secol. Expunerea s-a bucurat de un deosebit interes și a fost precedată de vernisajul expoziției „Arhitectura Totalitară”, care a avut loc la Muzeul Bucovinei, unde profesorul, arhitectul și omul de cultură Sorin Vasilescu a prezentat imagini istorice semnificative din arhitectura Italiei fasciste, Germaniei naziste și Rusiei sovietice.**

În cadrul aceleiași manifestări, dl dr. arh. Vlad Mitric Ciupe a prezentat referatul „Mecanisme represive în școala românească de arhitectură, 1944-1958”. Expunerea a fost urmărită cu interes de participanți și a fost urmată de prezentarea și lansarea volumului „În numele tatălui” (supraviețuire și integrare socio-profesională în familiile arhitecților deținuți politic din România comunistă).

- **Joi 8 iunie, la Uzina de Apă, în organizarea asociației „De-a Arhitectura” s-a vernisat expoziția de sfârșit de an a claselor din ciclul primar care au participat în anul școlar 2017-2018 la programul „De-a arhitectura în orașul meu”, desfășurat în orașul Frasin și în comuna Preutești.**

Machetele și desenele realizate de copii au reprezentat rezultatul activităților desfășurate în acest an școlar, prin parcurgerea programului „De-a arhitectura în orașul meu”, adresat claselor a III-a și a IV-a, desfășurate la nivel național. Elevii claselor participante au expus creații surprinzătoare de interesante și expresive, demonstrând interesul micilor elevi pentru un domeniu, până de curând, mai puțin accesibil. S-a dovedit, cu o îndrumare competentă, că micuții învățăței dispun de creativitate și potențial valorificabil într-o posibilă viitoare profesie. Coordonator a fost tânăra arhitectă suceveancă Iulia Cosovanu.

Joi, 14 iunie, la inițiativa Conducerii locale a breslei arhitecților, la sediul comun al Sucursalei Suceava-Botoșani a UAR și Filialei Nord-Est a OAR - UZINA DE APĂ SUCEAVA, s-a inaugurat manifestarea „ZILELE ELEVULUI ARHITECT”.

La eveniment și-au dat concursul elevi și profesori de la clasele de arhitectură ale Colegiului de artă „Ciprian Porumbescu”, din Suceava, și Liceului de artă „Ștefan Luchian”, Botoșani.

A fost vernisată expoziția cu proiecte, machete și desene ale elevilor, viitori studenți și poate arhitecți, ai celor două unități de învățământ vocațional. Autorii au fost elevi din clasele a X-a, a XI-a și a XII-a - specialitatea arhitectură, care și-au prezentat lucrările - teme de atelier sau teme de la atestatul de competențe profesionale care încheie studiile medii de specialitate. Un loc aparte a fost rezervat pentru lucrările de grafică, desen și pictură ale elevei Halunga Denisa.

În deschiderea vernisajului a vorbit arh. prof. Ion Andriu, președintele Sucursalei Suceava-Botoșani a Uniunii Arhitecților din România și al Filialei Nord-Est a OAR, care a salutat colaborarea intrajudețeană dintre unitățile de învățământ implicate și s-a angajat ca manifestarea să devină un eveniment periodic care să capteze atenția elevilor, cadrelor didactice de specialitate și chiar a publicului larg, care să catalizeze tinerele energii creatoare.

În cuvântul lor, arhitecții Mihai Tulbure și Corina Roncea, vicepreședinți ai sucursalei locale a UAR și respectiv a OAR Nord-Est, au subliniat importanța evenimentului, considerând că este un început promițător și angajant, care va stimula apetitul tinerilor elevi pentru arhitectură și cultură, în general. Profesorul Alexandru Agavriloae, din Botoșani, a mulțumit pentru invitație și găzduire subliniind interesul pe care evenimentul l-a stârnit în rândul tinerilor elevi botoșăneni care au participat în număr important la această primă ediție a manifestării. Publicul - format din elevi, părinți și vizitatori - a admirat și apreciat lucrările expuse.

Manifestarea a constituit prilejul pentru un schimb de experiență între profesori și elevi, de opinii, întrebări și răspunsuri la problemele învățământului și formării profesionale a tinerei generații.

Expoziția cu desene, proiecte și machete este vizitată de elevi, studenți arhitecți și un public larg. Evenimentul a fost prezentat și în presa locală împreună cu fotografii de la inaugurare.

CULA NEAMȚU- CORNOIU- CURTIȘOARA, JUDEȚUL GÓRJ

autor: Mihai Iacob MAICOVSCHI

foto: Cristian GALMA

În cadrul manifestării „SĂPTĂMÂNA PATRIMONIULUI PRIVAT EUROPEAN”, a avut loc la Curtișoara-Gorj, sub patronajul familiei Bortnowski - proprietara domeniului Culei Neamțu-Cornoiu - evenimentul „ZILELE DESCHISE LA CULA NEAMȚU-CORNOIU”, organizat de arh. Pierre Bortnowski.

La invitația lansată prin media de către ospitaliera gazdă, către arhitecți și publicul interesat, au răspuns colegi membri ai UAR - Filiala Gorj, Filiala Teritorială OAR - Oltenia, reporteri din Gorj, precum și invitații familiei de arhitecți români care-și desfășoară activitatea în țară și în Europa.

Programul evenimentului s-a desfășurat în aer liber, în mirificul peisaj al locului, constând în mese rotunde, discuții, vizitarea Conacului Neamțu, a acareturilor vechi, recent restaurate impecabil de proprietari, prin eforturi proprii, precum și a construcțiilor nou-realizate prin tehnici tradiționale locale. O bună parte a acestora sunt rezultatul „taberelor de construcție & restaurare de vară” ce au loc de 11 ani aici, prin participarea studenților români și străini, de la școli de artă și arhitectură, sub îndrumarea și suportul fam. Bortnowski.

Următorul workshop va avea loc între 14 și 28 iulie 2018.

Ospitalitatea gazdelor, binecunoscută și în zonă, a fost dovedită și de această dată prin amabilitatea și caldura cu care am fost primiți, concretizată târziu în noapte prin focul de tabără care a finalizat vizita. A fost o experiență minunată și vă recomandăm, atunci când veți ajunge pe meleaguri gorjene, să vizitați Cula Neamțu-Cornoiu de la Curtișoara (cca. 12 km de la Târgu-Jiu spre Defileul Jiului), spre bucuria dumneavoastră și a proprietarilor, care nu au condiționat niciodată accesul în incintă. Aveți ocazia de a vizita și Muzeul Satului Curtișoara, cu un patrimoniu construit remarcabil, în proxima vecinătate. Nu veți regreta!

CONFLUENȚE ÎN ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ

VOLUM ANIVERSAR DEDICAT PROFESORULUI NICOLAE LASCU

autor: Alexandra FLOREA

foto: Răzvan HATEA

Pe data de 27 iunie, a fost lansat volumul de eseuri pe teme de arhitectură „Confluente arhitecturale” - în Honorem Professoris Nicolae Lascu, doctor arhitect și profesor în cadrul departamentului de Istoria & Teoria Arhitecturii și Conservarea Patrimoniului de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” (UAUIM). De-a lungul timpului, a predat cursuri de istoria arhitecturii și urbanismului, a îndrumat proiecte de diplomă și cercetări doctorale, a fost coordonator al studiilor doctorale la UAUIM, membru al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și autorul unor cercetări și lucrări importante în domeniul istoriei arhitecturii și urbanismului.

Volumul, prin originalitate și prin subiectele abordate, are legătură directă cu „aniversatul”, evidențiind nu numai trăsături strict profesionale și trăiri, păreri legate de domeniul arhitecturii, ci evocându-i și personalitatea creatoare.

Moderatorul seriei a fost conf. dr. arh. Françoise PAMFIL, au vorbit criticul de artă Ada Haidu (asist. univ. dr. UNARTE București) și criticul literar, eseistul, semioticianul, lingvistul și traducătorul Sorin Alexandrescu. Volumul este dedicat aniversării a 70 de ani de viață ai domnului arh. Nicolae Lascu și cuprinde 22 de eseuri cu teme generale de arhitectură și urbanism în România, integrând studii multiple, conduse de arhitecți, filologi și istorici de artă.

Volumul cuprinde trei mari secțiuni, grupând textele în funcție de ariile de interes. Astfel, se disting, în ordinea apariției, tipologiile arhitecturale și locuirea, aspecte teoretice ale arhitecturii, protecția patrimoniului și poziții extrem de personale, aparținând

celor care au contribuit cu timpul și cunoștințele lor la crearea acestui volum de texte.

Textele reliefează, prin conținutul și modalitatea de abordare a subiectului, trăsături și elemente recognoscibile în structura fiecărei persoane, prin acestea fiind creată unicitatea acestui volum.

Dintre lucrările remarcate de către doamna Haidu și prof. Sorin Alexandrescu se numără câteva texte care le-au atras atenția în mod deosebit.

Prima categorie de texte tratează probleme ale locuirii în România, printre ele numărându-se cel scris de Amalia Gherman - eseul exemplificând reglementările urbanistice care explică influențele multor spații rurale, Augustin Ioan - care rememorează Tulcea copilăriei sale, Horia Moldovan și Irina Tulbure Moldovan - cu un text despre frumusețea, importanța și istoria Hotelului Panonia (redenumit Dacia), Toader Popescu și Irina Calotă - care aduc în atenția publicului planurile de sistematizare de dinainte de Primul Război Mondial, Ioana Beldiman - cu un text arhitectural și filosofic explicativ despre Grota Giganților („ce a fost și nu mai este”).

Cea de-a doua categorie se constituie într-o suită de texte ce tratează teme cu caracter teoretic: ruptura dintre tradiție și modernitate, precum cel scris de Mihaela Criticos sau așa-numita „metaforă a arhitecturii”, text semnat de Kázmér Kovács, care scrie despre ruine și falsele ruine, făcând referire la parcul de tip romantic.

A treia categorie se preocupă de protecția patrimoniului, printre textele care fac parte din această categorie regăsindu-se cel scris de Mircea Crișan, privind principiile și politicile de construire a patrimoniului românesc, textul semnat de Valeriu Drăgan, reiterând aspecte ale memoriei, ori texte ce înfățișează principii și metode de conformare spațială a orașelor, în acest sens remarcându-se eseul scris de Liviu Ianăși, „Principii după care a fost dezvoltată Copenhaga”.

Capitolul patru reliefează aspecte pur subiective și sensibile, păreri și sentimente ale celor care îl cunosc de mult timp pe domnul Lascu. O exprimare mi-a atras atenția în mod deosebit, și anume cea făcută de doamna arh. Magda Teodorescu: „Domnul Lascu reprezintă pentru mine o oază de sensibilitate și rațiune”, descriind astfel, într-un model imaginar și intuitiv, dimensiunile mult mai vaste ale personalității domnului Lascu.

Alexandru și Ioana Beldiman vorbesc, amândoi, cu o anumită nostalgie despre omul și prietenul Nicolae Lascu, redescoperind amintiri vechi.

Seara s-a încheiat cu aplauze și câteva cuvinte frumoase spuse de cei care i-au fost apropiați domnului Lascu încă din studenție. Cuvintele sărbătoritului au adus o notă emoționantă, încheind seara frumos și sensibil: „Cred că am fost un om norocos, pentru că am avut mereu lângă mine sfaturi și aprecieri”.

GHEORGHE LEAHU

86

EXPOZIȚIA „DONAȚIA - ARHITECT LEAHU”, LA MUZEUL ȚĂRII FĂGĂRAȘULUI

text și foto: Mircea ȚIBULEAC

În luna mai, a fost deschisă - la Muzeul Țării Făgărașului „Valer Literat” - expoziția de acuarele semnate de arhitectul Gheorghe Leahu.

33 de scene, vii și calde colorate, surprind un peisaj transilvănean pitoresc: Cetatea Făgărașului cu zidurile sale din piatră, străduțele înguste și clădirile medievale cu acoperișuri înalte și ascuțite din Făgăraș, Sighișoara și Brașov sau silueta inconfundabilă a bisericii fortificate din Biertan.

Vernisajul expoziției a avut loc joi, 10 mai 2018. Arhitectul, născut în Chișinău și stabilit în Făgăraș la finele celui de-al Doilea Război Mondial, donează toate acuarelele muzeului, în amintirea anilor adolescenței sale.

Participarea a fost numeroasă. Au fost prezenți foști colegi și elevi ai liceului pe care l-a absolvit și dl arhitect LEAHU acum mulți ani, cărora le-a vorbit despre ce înseamnă să fii arhitect, despre pasiune și despre viață.

Discursul, lung, a fost ascultat cu atenție, publicul s-a amuzat copios și autorul a fost bucurat la aniversarea celor 86 ani.

Reprezentanta televiziunii locale a insistat ca dl arhitect să-i dea curs invitației de a-i fi oaspete într-o emisiune dedicată Domniei Sale și donației remarcabile pe care a făcut-o și pentru care comunitatea locală îi este recunoscătoare.

CORCODEL, TEODORESCU, VUCICOVICI: TREI PRIETENI, TREI STILURI

Ziua de 10 mai a adus în sediul din Calderon o nouă expoziție de acuarelă.

„Marcăm, în această zi încărcată de istoria României, colegi de breaslă cu valențe deosebite în câmpul tactic al profesiei de arhitect.”

Conf. dr. Dunel COSMA remarca: „Fiecare expoziție de artă, de produse, de idei este un eveniment în sine care atrage. Cu atât mai mult un grup de artiști care își unesc forțele pentru a-și etala o parte din «EU»-ul fiecăruia. În această expoziție, unirea forțelor s-a făcut între trei - nu foarte tineri - confrăți, dar plini de entuziasm: **Dan VUCICOVICI** - cadru didactic UAIM, care ne surprinde, încă o dată, cu forța expresivă a lucrărilor de acuarelă. Marea calitate a Domniei Sale, îndrumător spre o coloristică riguros exprimată în unduirea formelor, îmbrăcată de o sensibilitate copleșitoare. **Mircea CORCODEL** are lucrări care ne surprind cu o nouă revărsare de forme și culori. Pensulația spontană, simțul înăscut al autorului, călător neobosit, prolific, adună de peste tot impresii și satisfacții formale, cromatice pe care le oglindește cu remarcabilă măiestrie în acuarelele sale. Acuitatea observațiilor îl ajută să impresioneze de fiecare dată, să ne trezească gustul de pictură, dar și un pic de invidie, fie vorba între noi. **Vlad TEODORESCU** - arhitect aplicat, are un alt mod de exprimare a sensibilității artistice. Lucrările sale dezvăluie nu un caracter spontan, nu un «plezivist», ci un profund analist. Așa cum se exprimă verbal măsurat, calculat, documentat, așa se exprimă și în puținele și valoroasele sale producții artistice”. UAR - gazda expoziției - îi invită pe toți prietenii acuarelei să absoarbă clipele de seară în compania autorilor. Efortul lor susținut necesită mereu implicarea colegilor de breaslă și a comunității în care ne găsim. Ne confundăm, fără să dorim cu obstinație să lăsăm prin trecerea noastră în această lume, cu un punct, un semn al trecerii efemeridelor în care ne încarnăm de fiecare dată, cu fiecare zi a existenței noastre ca organizație de breaslă, în care ne investim sufletul.”

autor: Liviu BRANDABUR

foto: Răzvan HATEA

ANDREI AMEL

M-am născut cu creionul în mână, purtat pe orice petec de hârtie, desenând. De la 5 ani scriam și titlul desenului.

Când, la 7 ani, a sosit vremea școlii (nu la „Petru Groza”, unde eram arondat, ci la „I. L. Caragiale”, după oarecari stăruințe din partea părinților) citeam curent și scriam cu litere de tipar. În perioada claselor primare, tovarășa învățătoare se plângea pe la „ședințele cu părinții” că desenez tot timpul, deși sunt un copil bun, perseverent. Acasă, preferam să citesc Jules Verne, Enciclopedia Révai, „Robinson Crusoe” și chiar „Așa s-a călit oțelul”, o falsă poveste eroică. Citisem, în schimb, și povestea unui om adevărat, o adevărată poveste eroică a unui om real, contemporan, un pilot rămas fără picioare care continua să conducă avionul în timpul războiului.

Tata avea atelierul în apartament, când într-o cameră, când în alta, așa că eram mai tot timpul în preajma lui.

Spre sfârșitul liceului s-a pus problema profesiei. Mă interesau casele, construcțiile, peisajul arhitectural al orașului pe care am început să-l cunosc colindându-l în plimbările cu prietenii, pe bicicletă ori pe jos. Construcțiile din anii 1930 îmi plăceau în mod special. Multe cunoștințe, prieteni ai familiei, locuiau în astfel de imobile, pe care, astfel, am avut prilejul să le văd și din interior. Finisajele, detaliile, proporțiile s-au imprimat în felul meu de a vedea lucrurile, lăsând asupra mea o amprentă de neșters. Din lecturi am început să cunosc și să deosebesc stilurile, prinzând treptat și exercițiul de a ghici epoca în care fusese construit un imobil.

Când a venit momentul - eram prin clasa a X-a - să mă decid, să aleg pictura sau arhitectura, dispuneam de două argumente: unul al părinților, și anume - este mai bine să ai un venit fix, și celălalt al meu - o anume intuiție a modului de a mă realiza ca persoană și care mă ducea categoric spre arhitectură.

În momentul în care, dintr-un abuz al directorului liceului, nu am putut să mă înscriu la examenul de admitere la „Ion Mincu”, așa cum doream, am optat fără ezitare, ba chiar cu o vie curiozitate, să mă angajez ca desenator la ISCAS, unde am avut bucuria să cunosc și să fiu în preajma unor oameni și arhitecți de valoare, ca dl arh. Gheorghe Dorin, dl arh. Bogdan Gheorghiu și alții, din ale căror discuții învățam, devenind din ce în ce mai conștient că aveam să fiu arhitect.

Salariul, deși foarte modest, îmi permitea să iau ore de engleză, să asist la spectacole valoroase, să văd expoziții care au făcut pe atunci epocă.

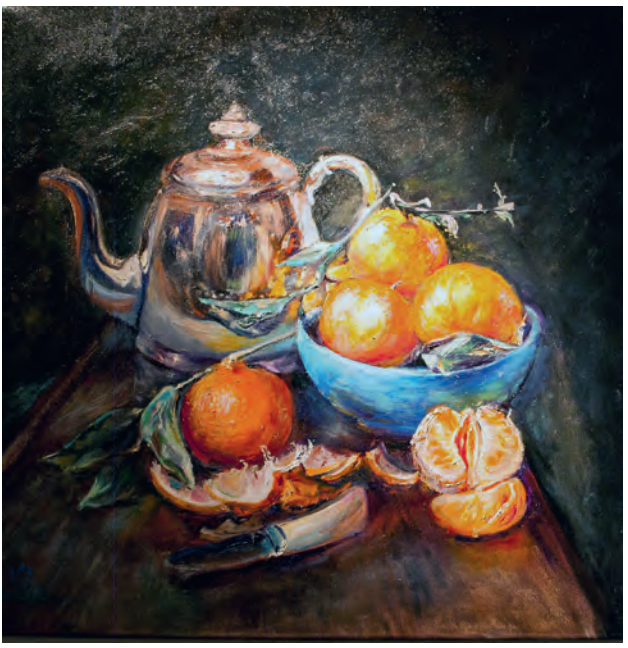
Odată admis, cu un an întârziere, la „Ion Mincu”, la ȘCOALĂ, cum îi spuneam cu toții, am avut privilegiul de a învăța de la profesorii care făceau parte din generațiile de mari arhitecți și ingineri români. I-am avut profesori pe Ștefan Mănculescu, Virgil Nițulescu, care m-au învățat că triada „adecvare, simplitate armonie” formează polul magnetic al activității arhitectului. De la Alexandru Cișmigiu am învățat gândirea structurală integrată a obiectului arhitectural. Importanți pentru formarea mea profesională au fost și Grigore Ionescu, Gh. Petrașcu, R. Bordenache, Anton Dâmboianu, precum și asistenții Mircea Lupu, M. Corradino, Sanda Voiculescu și mulți alții, într-o ȘCOALĂ în care, paradoxal pentru acele vremuri, domnea libertatea, inițiativa și rigoarea morală, din perioada când rector era Ascanio Damian. În cariera mea, în România, în Israel, apoi iar în România, am încercat să mă manifest în acest spirit al ȘCOLII din timpul meu, pe cât am putut. De câteva ori am și reușit, cred. În toate încercările și succesele din ultimii 46 de ani, am avut-o ca sprijin, exemplu și încurajare pe soția mea, Rodica.

„AURUL CALD” AL ARHITECTEI MICHAELA IATAN

„Aurul a fost și este folosit, în mod tradițional, în arta de inspirație bizantină. În această expoziție însă, foiața de aur este folosită în mod neconvențional, în contexte diferite, cu semnificații diferite. Semnificația transcendentală e prezentă în tabloul intitulat «Creație». La «Pătrăuți» atmosfera mistică e adusă de lumina ce transfigurează vechea arhitectură. În alte picturi, aurul are alte semnificații: în «Dor de mare» este soarele ce sclipește pe valuri; în «Toamnă de aur» sunt frunzele aurii căzute pe apa lăcului; în «Amintire» personifică pierderea comorii de care ne amintim cu regret; în «Darul», copilul radiază la primirea unui dar, fiind în același timp el însuși un dar pentru părinții săi; «Burebista» e reprezentat statuar, în mod simbolic, în munți, în ziua Schimbării la Față, când umbrele munților formează o misterioasă piramidă, munții dacilor adăpostind și aurul râvnit în decursul timpului de romani, dar și de alte popoare... Pe Toaca, la cota 1904 metri, acolo unde, pe 6 august, la ora 6, răsăritul produce piramida holografică tridimensională, ne putem gândi la strămoșii noștri daci. «Poarta Cordobei» are semnificația porții fortificate de apărare a ținutului mănos al Cordobei, poartă rămasă între zidurile Alcazarului. Calde sunt și lucrările aduse din vacanțe, din țări mediteraneene sau din satele noastre. Naturi statice, unele dramatice, în flăcări, altele calme, flori nostalgice sau învăpăiate punctează, fiecare, câte un moment din această continuă trecere. Amintiri de aur.”

IOANA MAMALI

EXPOZIȚIE DE PICTURĂ „HAZ DÉ NECAZ”

„Un Artist, prin energie emoțională, este capabil să sintetizeze experiențe și să le exprime imaginar prin cromatica, formele și teme folosite.

Un Artist, prin voință liberă și responsabilitate, poate oferi în arta sa reflectarea propriei spiritualități.

Un Artist rămâne credincios lui însuși, în special într'un spațiu lipsit de libertate de expresie, fiind capabil să-și urmeze chemarea dincolo de intimidări și denigrari.

Arta – forma a imaginației creative, invită contemplarea, cultivă bucuria și încearcă să transgreseze condiționările.”

Ioana Mamali

ARH. ZOLTAN TAKACS 1934-2018

Prin plecarea profesorului Zoltan Takacs, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, UAR și OAR pierd una dintre cele mai valoroase și distinse personalități ce ani îndelungați a servit, în condiții mai mult sau mai puțin prielnice, cu talent, profesionalism și devoțiune învățământul superior de arhitectură, precum și breasla noastră.

Acum, când ne despărțim de profesorul Zoltan Takacs, gândul meu - ca fost coleg mai bine de patru decenii, onorat de o condescendență amicitie de către fostul nostru profesor - se îndreaptă spre toți cei ce au pășit pe calea eternității și au recalificat cu particulară devoțiune învățământul de arhitectură.

Noua pierdere ne afectează grav pe noi arhitecții-profesori, zidari de case și caractere, dar „zidari care știu latinește” cum spunea Loos. Și, spre fericirea celor care l-au avut coleg sau maestru sau care doar l-au cunoscut, modestul dar aristocratul profesor Zoltan Takacs știa „latinește”.

Pentru Zoltan Takacs viața și activitatea de profesor-arhitect s-au confundat permanent cu creația, o creație ce aspira la o permanentă înnobilitare, printr-o constantă aspirație spre rarefiatele orizonturi ale rafinamentului artistic, căutând desăvârșirea printr-o continuă meditație asupra problemelor fundamentale ale spiritualității și ale artei de a construi și acordând modernității și contemporaneității arhitecturii o percepere sincronă cu avatarurile celorlalte arte vizuale.

Și, în acest spirit, și-a asumat pentru decenii misiunea de a-i învăța „proiectare” pe studenții noștri.

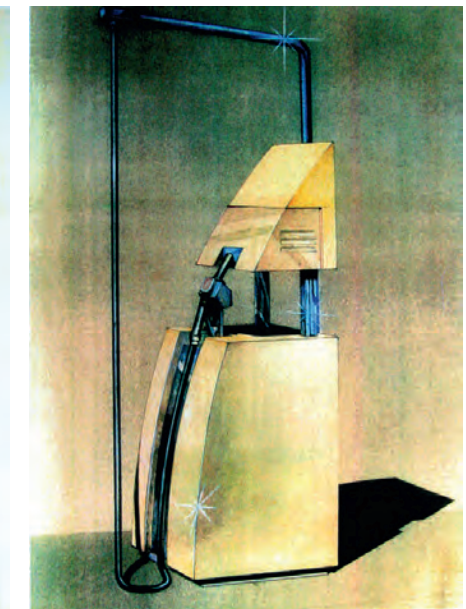
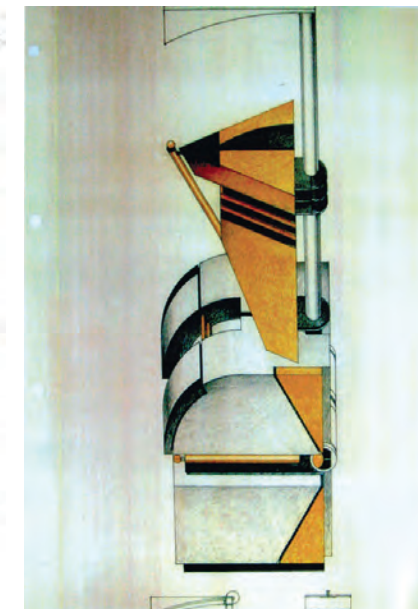
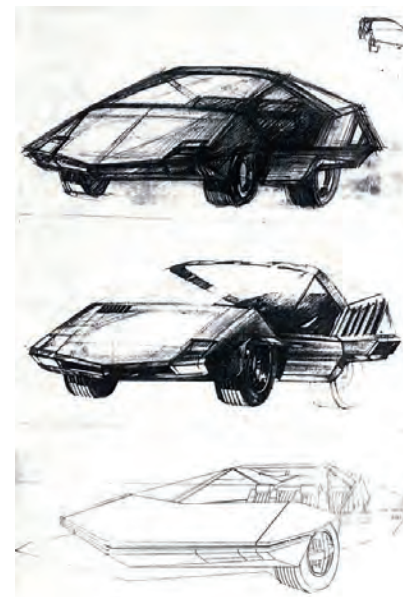
Profesorul Zoltan Takacs a fost un arhitect legat, în mod particular, de modernitate, privind constant spre viitor, încercând a da o cumpănită semnificație personală delicatului binom tradiție-înnoire, într-un spirit similar cu cel promovat de marii profesori-arhitecți care i-au fost mentori, arhitecți proveniți dintr-o lume normală și care au trebuit să se producă într-o lume anormală.

Pentru a înțelege ceva din intimitatea trăirilor sale extra-profesionale, trebuie amintite profundele sale sentimente pentru Regele Mihai, pe care îl considera expresia cea mai pură a unei Românie pe care el, maghiarul românizat, a îmbogățit-o prin creația sa. O amară, dar plină de grație tăcere - rezultatul unei proprii atitudini rezervate față de dramele vieții și a marilor întrebări ale creației - făcea mai mult decât dificilă înțelegerea veritabilei sale matrice, stilistice, putându-se doar bănuși relația metafizică dintre celebrarea vieții și diseminarea ei labirintică, dintre dorința de reprezentare și evanescența reprezentării, dintre căutarea certitudinilor și conștiința relativității acestora.

Pentru Zoltan Takacs arhitectura nu era doar configurarea și rezultatul unor alegeri raționale, ci, dimpotrivă, o depășire a acestora. Realitatea construită are valoare perenă doar când aspiră la acea categorie de transcendențe formale în care se configurează actul de creațiune arhitecturală. Spre această permanentă căutare a valorii „în sine” a aspirat constant arhitectul Takacs.

După cum nu trebuie uitată și acea calitate de moralitate profesională care l-a caracterizat și modul cu care aborda, cu discreție, atât înainte, cât și după decembrie 1989, imonđițiile comportamentale, dogmatice sau materiale pe care a trebuit să le suportăm în anormalitatea unei lumi a non-valorilor, căutând a da, după propriile puteri, ideologiei și angajamentului politic, național și naționalist un altfel de discurs, cu speranța reabilitării spiritului veritabilelor valori.

Opera sa rămâne o prețioasă pagină a arhitecturii românești. Ea trebuie strânsă, ordonată și sistematizată pentru ca uitarea să nu se așeze peste creația și personalitatea profesorului, pentru a-l pune în cuvenitul loc al istoriei nescrise a Școlii noastre.

Zoltan Takacs s-a născut pe 20 august 1934 la Târgu Mureș. A absolvit Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București în 1966, sub îndrumarea profesorului ASCANIO DAMIAN.

După practica de șantier la trustul CARPAȚI, în 1967, a fost angajat asistent la INSTITUTUL DE ARHITECTURĂ „ION MINCU”. Între anii 1967-1972 a lucrat în calitate de colaborator la Institutul de Proiectare CARPAȚI, în colectivul prof. dr. arh. Cezar Lăzărescu, participând la elaborarea mai multor lucrări de anvergură:

AEROPORTUL INTERNAȚIONAL OTOPENI;
PALATUL SPORTURILOR ȘI CULTURII DIN BUCUREȘTI, AMBASADA ROMÂNIEI LA PEKIN;
PARLAMENȚUL DIN KHARTUM și altele.

Tot în acei ani a participat și la concursuri naționale și internaționale fie în colectivul profesorului Ascanio Damian: CENTRUL U.N.I.D.O. din Viena, PARC EXPOZITIV în Kongo - Kinshasa, fie cu colegii din institut: SISTEMATIZARE ZONA CENTRALĂ orașul Karlsruhe, Germania, BEAUBOURG, Paris, STAȚIUNE DE AGREMENT în portul Tanger - Tunis, BIBLIOTECA NAȚIONALĂ din Teheran, care n-au fost premiate, dar au fost nominalizate de juriu.

A participat la peste 20 de concursuri naționale în calitate de autor și coautor, obținând câteva mențiuni și premii:

PIAȚA CENTRALĂ CLUJ, 1967 - MENȚIUNE,
SISTEMATIZARE ZONA CENTRALĂ PETROȘANI 1970 - MENȚIUNE

CONCURS NAȚIONAL CAROSERII, 1972 - MENȚIUNE
STAȚII DE AUTOBUZE în București, 1992 - PREMIUL I

Pe plan didactic, a lucrat ca șef de lucrări în atelierul prof. George Filipeanu, prof. Mihail Caffé, academician prof. Octav Doicescu, prof. Cristea Gabriel și prof. Cezar Lăzărescu, profesorii Coradino și Vladimir Popov, la mobilier și design. Între anii 1979-1989 a elaborat mai multe studii și proiecte în calitate de autor sau coautor, precum:

POSTA ROMÂNĂ din București
BAZA DE ODIHNĂ ȘI AGREMENT Târgu Jiu
LOCUINȚĂ UNIFAMILIALĂ LA VALENII DE MUNTE și altele.

A elaborat peste 70 de studii și proiecte.

În anul 1989 a devenit doctor în arhitectură cu teza de doctorat intitulată „Aportul tehnologiilor industriale în arhitectura clădirilor social-culturale și administrative”.

Între anii 1996 și 1998 a fost membru al Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajarea Teritoriului a Municipiului București și membru al Comisiei tehnice de avizare a Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Între 2007 și 2008 a fost membru al Comisiei Tehnice de Urbanism la Primăria Sectorului 1 din București.

ACTIVITATEA CENTRULUI DE CULTURĂ ARHITECTURALĂ J. L. CALDERON

APRILIE 2018

7 aprilie, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

10 aprilie, ora 17.00 - EXPOZIȚIE DE PICTURĂ „AUR CALD” -
arh. Michaela IATAN

14 aprilie, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

21 aprilie, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

25 aprilie, ora 17.00 - SERATA DIPLOMELOR - prezintă arh.
Daniela TRUȚĂ, arh. Andrei TEACĂ

28 aprilie, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

MAI 2018

5 mai, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

10 mai, ora 17.00 - EXPOZIȚIE DE PICTURĂ
- arh. Mircea CORCODEL, arh. Dan Mihai VUCICOVICI, arh.
Vladimir TEODORESCU

12 mai, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

17 mai, ora 17.00 - SERATA DIPLOMELOR - prezintă arh. Lucia
LECA, arh. Adriana MIHĂILESCU CARAZA

19 mai, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

22 mai, ora 11.00 - LANSAREA BIENALEI NAȚIONALE DE
ARHITECTURĂ 2018, ediția a 13-a

22 mai, ora 18.00 - EXPOZIȚIE PICTURĂ, GRAFICĂ,
ARHITECTURĂ - arh. Andrei AMEL

26 mai, ora 11.00 - ȘCOALA FORMEI ȘI A CULORII
- curs susținut de arh. Mircea CORCODEL și arh. Vlad TEODORESCU

IUNIE 2018

05 iunie, ora 11.00 - EXPOZIȚIE ȘI CONFERINȚĂ „CASE UNIFAMILIALE DIN GRUPUL DE LA
VISEGRĂD ȘI ROMÂNIA”, prezintă arh. BOROS Andras, arh. Nicolae ȚĂRĂLUNGĂ, arh. Sorin
GABREA

În colaborare cu Institutul Cultural Maghiar „Balassi”

6 iunie, ora 17.00 - EXPOZIȚIE DE ACUARELĂ „CENTENARUL MARII UNIRI - REPERE” - arh. Ion
BĂRLĂDEANU

7 iunie, ora 17.00 - COLOCVIU WORKSHOP - ENERGY DAY

18 iunie, ora 17.00 - EVENIMENT - ARHITECTURA LUI ISTVAN MEDGYASZAY

- prezintă istoric de artă dr. Keseru KATALIN, arh. Kovács KÁZMER

În colaborare cu Institutul Cultural Maghiar „Balassi”

27 iunie, ora 17.00 - LANSARE VOLUM ANIVERSAR „CONFLUENȚE ARHITECTURALE” dedicat
dr. arh. Nicolae LASCU - prezintă dr. arh. Françoise PAMFIL, as. univ. dr. Ada HAJDU, academician
Sorin ALEXANDRESCU

28 iunie, ora 17.00 - EXPOZITIE PICTURĂ „HAZ DE NECAZ” - arh. Ioana MAMALI

ȘEDINȚA COLEGIULUI DIRECTOR DIN 14.06.2018

sinteză: Mirela MERCURIANU

1. Ședința comuna a Colegiului Director și a Senatului a fost condusă de domnul arh. Anton Staicu, vicepreședinte și coordonator al Comisie organizatorice.

Doamna dir. executiv Adriana Tănăsescu a prezentat noua legislație privind procedurile interne privind protejarea datelor cu caracter personal, și a prezentat o dispoziție ce vine în aplicarea Hotărârii Senatului nr. 11/20.04.2018 și prezintă importanță și atenție în noul context legislativ.

2. Comisia Organizatorică - domnul arh. Anton Staicu a prezentat necesitatea aprobarii modificărilor și completărilor Statutului Filialei Iași, care va cuprinde și arhitecții din județul Vaslui și se va numi Filala Iași-Vaslui. S-a pus în discuție și modificarea și completarea Statutului Euroregionalei Sud-Vest Oltenia și, de asemenea, modificarea denumirii acesteia în Filiala Sud-Vest Oltenia.

3. Comisia de cultură - domnul arh. Anton Staicu a prezentat importanța proiectului Album Monografic „Ioana Grigorescu - calea sincerității” și a suspus la vot finanțarea în continuare a acestui proiect. Membrii Colegiului Director au aprobat suma de 36.300 lei.

Doamna dir. executiv Adriana Tănăsescu a prezentat necesitatea elaborării unui ghid privind drepturile de autor în domeniul arhitecturii. Se propune de asemenea, de către domnul arh. Anton Staicu reglementarea acordării finanțării proiectelor culturale printr-o metodologie care să fie discutată la următoarea ședință a Colegiului Director.

4. Comisia socială - doamna vicepreședinte, arh. Doina Marin, coordonatoare a comisiei, a prezentat situația ajutoarelor sociale acordate până la data de 21.05.2018.

5. Comisia economică - doamna contabil-șef, Nicoleta Aldea, a prezentat situația societății comerciale Arhibolta 1891. Domnul arh. Sorin Ciomârtan a prezentat soluțiile propuse pentru realizarea conformării la normele de securitate la incendiu a imobilului din S+P+E+M, din str. Jean Louis Calderon, nr. 48.

S-AU EMIS URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Dispoziția nr. 5 privind aprobarea unei finanțări rambusabile pentru album monografic „Ioana Grigorescu - calea sincerității”

Dispoziția nr. 6 pentru organizarea concretă a procedurii interne referitoare la protejarea datelor cu caracter personal.

ȘEDINȚA SENATULUI DIN 14.06.2018

sinteză: Mirela MERCURIANU

S-AU EMIS URMĂTOARELE HOTĂRĂRI:

Hotărârea nr. 12 privind aprobarea statutului unei filiale a UAR cu aplicabilitate pentru Filiala Iași-Vaslui.

Hotărârea nr. 13 privind înființarea Sucursalei Dâmbovița.

Hotărârea nr. 14 privind primirea de noi membri.

Hotărârea nr. 15 privind unele măsuri de organizare și desfășurare a Bienalei Naționale de Arhitectură.

Hotărârea nr. 16 privind dizolvarea și lichidarea voluntară a Societății Arhibolta 1891 SRL.

1. În deschidere, doamna președinte, arh. Ileana Tureanu, a prezentat principalele evenimente și activități culturale organizate de UAR în perioada cuprinsă între ședința anterioară și ședința aceasta și a făcut anunțul cu privire la următoarea ședință a Senatului care se va desfășura în 4-5 octombrie 2018.

2. Domnul arh. Anton Staicu a prezentat proiectul de hotărâre pentru modificarea și completarea Statutului Filialei Iași și proiectul de hotărâre privind înființarea Sucursalei Dâmbovița a UAR. Au avut loc dezbateri cu privire la aceste două proiecte, după care s-au spus la vot și au fost aprobate.

3. Au avut loc discuții și s-au făcut propuneri cu privire la organizarea și desfășurarea Bienalei Naționale de Arhitectură din 2018, privind încheierea de parteneriate cu alte organizații cu rol în domeniul culturii, privind atragerea de resurse financiare prin obținerea unor sponsorizări și nu în ultimul rând s-a prezentat, supus la vot și aprobat Hotărârea privind unele măsuri de organizare și desfășurare a Bienalei Naționale de Arhitectură.

4. Doamna contabil-șef, Nicoleta Aldea, a prezentat proiectul de Hotărâre de Senat privind dizolvarea și lichidarea S.C. Arhibolta 1891 S.R.L. Uniunea a primit asistență din partea societății de avocați colaboratoare pentru îndeplinirea procedurii de dizolvare și lichidare a S.C. Arhibolta 1891 S.R.L.

5. S-a aprobat Raportul Comisiei de Examinare a dosarelor trimse de filiale pentru primirea, în calitate de noi membri ai UAR, a unui număr de 11 arhitecți și conductorii-arhitecți.

BIENALA
NAȚIONALĂ DE
ARHITECTURĂ
2018

 100 DE ANI
DE ARHITECTURĂ ÎN ROMÂNIA

Bienala Națională de Arhitectură - România 2018 (BNA) este un important eveniment profesional al breslei arhitecților, organizat constant din anul 1994, anul ediției inaugurale. Reprezentarea teritorială tot mai extinsă de la un an la altul a determinat Uniunea Arhitecților din România, titularul mărcii, să o denumească „Bienala Națională de Arhitectură”.

Bienala are un concept bine definit pentru fiecare ediție, propus de conducerea Uniunii Arhitecților din România și de echipa curatorială. Conceptul este structurat ca un program cultural, având un conținut complex și de maxim interes, atât pentru participanți, cât și pentru publicul interesat.

Tema ediției din acest an a Bienalei este dedicată unei aniversări cu profundă rezonanță nu numai pentru arhitectură și profesioniștii acesteia, ci și pentru cultura și istoria națională: „100 de ani de Arhitectură în România”.

Ediția din acest an aproape dublează numărul de secțiuni, față de ediția anterioară, pentru a cuprinde mai bine complexitatea manifestărilor și a expresiilor contemporane ale arhitecturii, introduce generația arhitecților tineri în competiția națională și se desfășoară, concomitent, în mai multe orașe în strânsă legătură cu evoluția fenomenului arhitectural. Ediția 2018 multiplică evenimentele ce însoțesc secțiunile Expoziției-Concurs prin conferințe, dezbateri, expoziții și lansări de carte.

Președinte UAR: arh. Ileana Tureanu
Președinte de onoare BNA: acad. prof. arh. Romeo Belea
Comisar BNA: conf. dr. arh. Bogdan Tofan
Director BNA: arh. Adina Mastalier

Calendar:

22 mai
 1 iunie - 23 iulie
 1 august
 5-17 septembrie
 18 septembrie - 1 octombrie
 1-31 octombrie

Lansarea BNA 2018
Predare online proiecte
Comunicarea proiectelor selectate
Predare materiale tipărite
Jurizare
Expoziție concurs și evenimente

Secțiunea Arhitectura rezidențială – 6.500 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Bogdan Babici, Călin Negoescu, Nicolae Țaric
Curator: Adrian Zerva

Secțiunea Arhitectura construcțiilor publice – 6.500 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Oliver Nemeș, Constantin Ciurea, Lilian Captari
Curator: Vladimir Arsene

Secțiunea Restaurare. Consolidare. Clădiri restituite comunităților – 7.500 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Doina Bubulete, Ștefan Manciușescu, Werner Desimpelaere
Curator: Adrian Crăciunescu

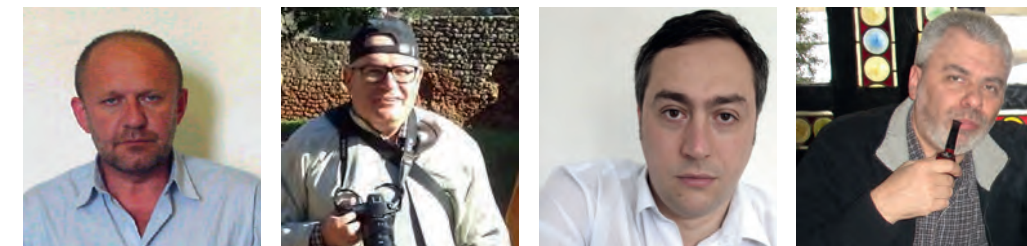
Secțiunea Design interior – 4.000 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Oana Belea-Jackson, Roland Kunst, Alexandre Negoesco
Curator: Dorina Onescu-Tărbujaru

Secțiunea Spațiul public incluziv – 5.000 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Andrei Luncan, Ion Andreescu, Vlad Rusu
Curator: Gabriel Pascariu

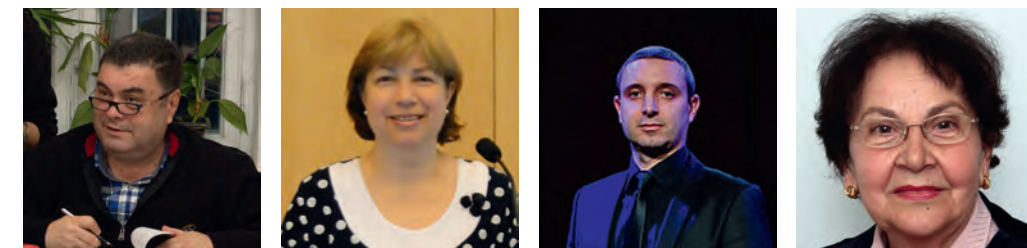
Secțiunea Rural – 5.000 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Ignis Duvagi, Köllő Miklós, Eugen Vaida
Curator: Horațiu Răcășan

Secțiunea Arhitectura verde și energii alternative – 5.000 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Augustin Ioan, Ruxandra Cruțescu, Adrian Moleavin
Curator: Viorica Curea

Secțiunea Publicații de arhitectură – 4.500 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Nicolas Mircea Lupu, Oana Marinache, Maria Mănescu
Curator: Dragoș Ciolacu

Secțiunea Fotografia de arhitectură – 3.000 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Roxana Trestioreanu, Vlad Eftenie, Ioan Lucăcel
Curator: Françoise Pamfil

Secțiunea Evenimentul de arhitectură și strada ca o scenă – 3.500 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Mihai Racu, Vlad Străjan, Emil Ivănescu
Curator: Angela Kovacs

Secțiunea Diplome, arhitecți în afirmare – 3.000 lei și un weekend la Sinaia, la Centrul de Cultură și Odihnă al UAR

Juriu: Constantin Gorcea, Zoltán Máthé, Silvia Demeter-Lowe
Curator: Octavian Neculai

Medalia Opera Omnia – 9.000 lei, pentru o carieră de excepție în domeniul arhitecturii și pentru opera unui arhitect care a adus o contribuție remarcabilă la dezvoltarea arhitecturii contemporane. Se acordă la propunerea președintelui Uniunii de către Senatul acesteia.

Medalia Președintelui UAR – 6.000 lei, se acordă oricărei lucrări din expoziție, fără consultarea vreunui juriu.

Premiul Revistei Arhitectura – 4.500 lei, se acordă unei lucrări ori proiect de arhitectură sau publicație de arhitectură care se remarcă prin originalitatea subiectului sau a abordării, prin viziune sau mesaj, fără consultarea juriului.

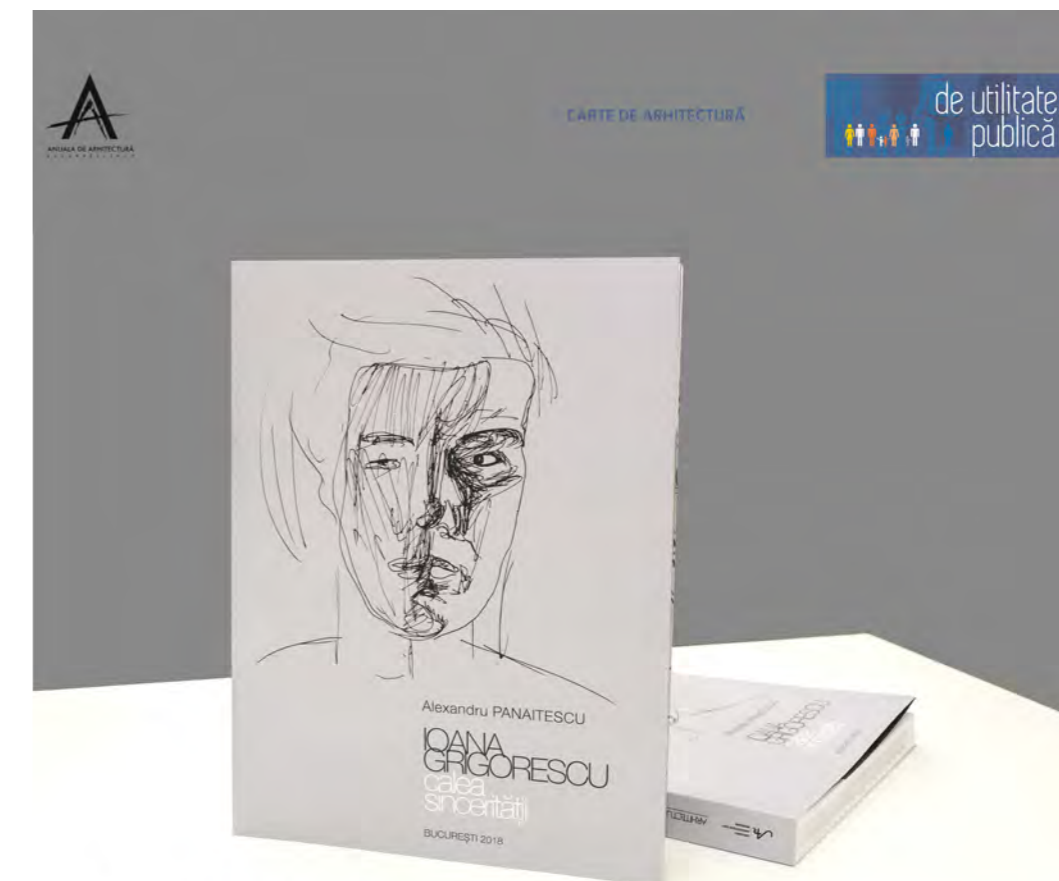
Sponsorii pot institui premii speciale, pe care le vor acorda unor lucrări selecționate pe criteriul specific ariei lor de activitate, cu consultarea juriului secțiunii.

a apărut
cartea

Alexandru PANAITESCU

IOANA
GRIGORESCU
calea
sincerității

Premiul
Președintelui
Filialei București

Anuala de Arhitectură București 2018 ediția a XVI-a

**BULETINUL
INFORMATIV
AL UNIUNII
ARHITECTORILOR
DIN ROMANIA**

Caseta redacțională

redactare:

arh. Ileana Tureanu -președinte UAR
arh. Ioana Alexe - tehnoredactare
arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

www.uniuneaarhitectilor.ro/BIUAR

ISSN 1582-2117

Se distribuie gratuit.

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48,
București, sectorul 2, cod 020038,

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.01.77.85,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneaarhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 076.819.81.78,
076.819.81.79,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00 - 16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneaarhitectilor.ro

